

**ПРИВАТНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО
«ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ»
ОДЕСЬКИЙ ІНСТИТУТ**

Кафедра загальнонаукових, соціальних та поведінкових дисциплін

«До захисту допущено»

Завідувач

кафедри _____
(підпис)

доктор філ. наук, доцент

Нерубаська Алла Олександрівна

(наукове звання, науковий ступінь, прізвище та ініціали)

« ____ » _____ 2026р.

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА
на здобуття другого (магістрського) рівня вищої освіти

**на тему: «Гендерно-перцептивні відмінності у формуванні першого
враження у соціальній взаємодії»**

Виконала:

студентка групи ІН18-8-24-М1ПС(2,0з)
(шифр групи)

Освітньої програми: «Психологія»

Спеціальності: 053 Психологія

(код і найменування спеціальності)

Демченко Серафіма Олександрівна

(ПІБ студента)

(підпис студента)

Керівник: доктор філософії з психології,
доцент кафедри

Єрмакова Аліса Сергіївна

(підпис наукового керівника)

2026 р.

**ПРИВАТНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ
ЗАКЛАД «МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ»**

Одеський інститут

Кафедра загальнонаукових, соціальних та поведінкових дисциплін

Рівень вищої освіти: перший (бакалаврський) рівень

Освітньої програми: «Психологія»

Спеціальності: 053 «Психологія»

«Затверджую»

Завідувач кафедри

_____ (підпис,
ПІБ) «__» _____ 20 р.

Завдання

на кваліфікаційну роботу студента _____.

1. Тема кваліфікаційної роботи Гендерно-перцептивні відмінності у формуванні першого враження у соціальній взаємодії

Керівник кваліфікаційної роботи доктор філософії з психології, доцент кафедри Єрмакова Аліса Сергіївна

2. Строк подання студентом кваліфікаційної роботи на попередній захист Травень 2026р.

3. Вихідні дані до кваліфікаційної роботи (рекомендовані науковим керівником та відповідним методичним забезпеченням /окремі аспекти роботи, обсяги роботи Кваліфікаційна робота складається зі вступу, двох розділів, які поділені на підрозділи, висновків до кожного розділу та загальних висновків, списку використаних джерел (30 найменувань). Загальний обсяг роботи – 84 друкованих сторінок, обсяг основної частини роботи складає 76 сторінок.

4. Необхідний графічний та аналітичний матеріал за темою дослідження. Кваліфікаційна робота містить 4 таблиці

5. Календарний план виконання кваліфікаційної роботи

№ з/п	Назва етапів виконання кваліфікаційної роботи	Строки виконання		Примітка
		Планові	Фактичні	
1.	Написання вступу	14.03. 2026	14.03. 2026	
2.	Написання 1 розділу К.Р. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ПЕРШОГО ВРАЖЕННЯ У СОЦІАЛЬНІЙ ВЗАЄМОДІЇ	15.03 2026	15,03 2026	
3.	Написання 2 розділу К.Р. МЕТОДОЛОГІЯ ДОСЛІДЖЕННЯ ГЕНДЕРНО-ПЕРЦЕПТИВНИХ ВІДМІННОСТЕЙ	15,03.2 026	15,03. 2026	
4.	Написання 3 розділу К.Р. АНАЛІЗ РЕЗУЛЬТАТІВ ЕМПІРИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ	20.03. 2026	20.03. 2026	
5.	Висновки	01,04. 2026	01,04. 2026	

Анотація

Кваліфікаційна робота на здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня "Магістр" - Одеський інститут ПрАТ "ВНЗ "Міжрегіональна Академія управління персоналом". Одеса, 2026.

Актуальність теми дослідження. У роботі розглянуто психологічні механізми, які визначають сприйняття зовнішності, поведінкових проявів та невербальних сигналів у контексті гендерної належності. Особливу увагу приділено аналізу відмінностей між чоловіками та жінками у сприйнятті соціальних сигналів, а також впливу цих відмінностей на формування міжособистісних стосунків.

Мета дослідження полягає у виявленні гендерно-перцептивних особливостей формування першого враження у процесі соціальної взаємодії. Чоловіки та жінки по-різному інтерпретують невербальні сигнали, такі як міміка, жести, тон голосу, що може призводити до різних інтерпретацій одних і тих самих ситуацій.

Методи дослідження базується на емпіричних даних, отриманих шляхом опитувань, експериментів та спостережень, що дозволило виявити ключові закономірності та тенденції

Ключові слова: *гендер, перцепція, перше враження, соціальна взаємодія, гендерні стереотипи, невербальна комунікація, міжособистісне сприйняття.*

Abstract

Qualification work for obtaining the educational and qualification level "Master" - Odessa Institute of PrJSC "VNI "Interregional Academy of Personnel Management". Odesa, 2026.

Relevance of the research topic. This study examines the psychological mechanisms that determine the perception of physical appearance, behavioral manifestations, and nonverbal cues in the context of gender. Particular attention is paid to analyzing differences between men and women in the perception of social cues, as well as the impact of these differences on the formation of interpersonal relationships.

The aim of the study is to identify gender-perceptual characteristics in the formation of first impressions during social interaction. Men and women interpret nonverbal cues—such as facial expressions, gestures, and tone of voice—differently, which can lead to varying interpretations of the same situations.

The research methods are based on empirical data obtained through surveys, experiments, and observations, which allowed for the identification of key patterns and trends.

Keywords: gender, perception, first impression, social interaction, gender stereotypes, nonverbal communication, interpersonal perception.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	5
РОЗДІЛ I. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ПЕРШОГО ВРАЖЕННЯ У СОЦІАЛЬНІЙ ВЗАЄМОДІЇ	8
1.1. Сутність та психологічні аспекти першого враження.	8
1.2. Роль гендеру у сприйнятті та інтерпретації соціальної інформації.	14
1.3. Теоретичні підходи до вивчення гендерних відмінностей у психології сприйняття.	18
1.4. Соціальні стереотипи і їхній вплив на формування першого враження.	23
Висновки до 1 розділу.....	32
РОЗДІЛ II. МЕТОДОЛОГІЯ ДОСЛІДЖЕННЯ ГЕНДЕРНО-ПЕРЦЕПТИВНИХ ВІДМІННОСТЕЙ	33
2.1. Вибірка дослідження: характеристика учасників і критерії відбору. Етичні аспекти проведення дослідження.	33
2.2. Методи збору даних: анкети, інтерв'ю, експериментальні завдання.	36
2.3. Інструменти дослідження: опитувальники, шкали оцінки першого враження, гендерні індикатори.	39
Висновки до 2 розділу	49
РОЗДІЛ III. АНАЛІЗ РЕЗУЛЬТАТІВ ЕМПІРИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ	51
3.1. Виявлення гендерних відмінностей у формуванні першого враження.....	51
3.2. Вплив соціальних ролей на перцептивні особливості чоловіків і жінок у взаємодії.	59
3.3. Аналіз стереотипів у сприйнятті зовнішності, поведінки та невербальних сигналів представників різних статей.	63
3.4. Методичні рекомендації для покращення соціальної взаємодії з урахуванням гендерних особливостей сприйняття.....	67
Висновки до 3 розділу.....	72
ВИСНОВКИ.....	74
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	76
ДОДАТКИ	82

ВСТУП

Актуальність теми. У сучасному світі соціальна взаємодія відіграє ключову роль у формуванні міжособистісних відносин, професійної діяльності та культурного обміну. Одним із найважливіших аспектів цієї взаємодії є перше враження, яке формується під час першої зустрічі між людьми. Саме перше враження здатне визначити подальший характер взаємин, вплинути на довіру, симпатію та рівень ефективності комунікації.

Особливий інтерес викликають гендерно-перцептивні відмінності у формуванні першого враження, адже чоловіки та жінки можуть по-різному сприймати одні й ті самі сигнали, що впливає на їхню поведінку та оцінку інших. Розуміння цих відмінностей дозволяє глибше усвідомити механізми соціальної взаємодії та сприяти розвитку ефективних комунікаційних стратегій у різних сферах життя – від особистих стосунків до професійної діяльності

Перші враження відіграють надзвичайно важливу роль у процесі соціальної взаємодії, адже саме вони формують основу для подальшого сприйняття людини, її поведінки та намірів. У сучасному світі, де комунікація стає все більш динамічною, розуміння механізмів формування першого враження набуває особливої актуальності. Одним із ключових аспектів цього процесу є гендерні відмінності, які впливають як на сприйняття іншої особи, так і на те, як ми самі презентуємо себе у соціальному середовищі.

Дослідження гендерно-перцептивних відмінностей у формуванні першого враження дозволяє глибше зрозуміти, як чоловіки та жінки оцінюють один одного, які фактори впливають на цю оцінку, а також як ці відмінності можуть бути зумовлені культурними, соціальними та психологічними чинниками. Знання цих механізмів має значний потенціал для застосування у різних сферах життя – від міжособистісних стосунків до професійної діяльності.

У сучасному суспільстві соціальна взаємодія є невід'ємною складовою людського існування. Перші враження, які формуються під час знайомства чи комунікації, відіграють важливу роль у побудові міжособистісних стосунків,

сприйнятті та оцінці інших людей. Особливе значення у цьому контексті мають гендерно-перцептивні відмінності, які впливають на процес створення першого враження та можуть визначати динаміку подальшої взаємодії. Дослідження цього феномену дозволяє глибше зрозуміти механізми соціальної перцепції та сприяє підвищенню ефективності комунікації у різних сферах життя.

Мета дослідження полягає у виявленні гендерно-перцептивних особливостей формування першого враження у процесі соціальної взаємодії.

Об'єктом дослідження є процес формування першого враження у міжособистісній взаємодії.

Предметом дослідження виступають гендерно-перцептивні відмінності, які впливають на формування першого враження.

Завдання дослідження:

1. Розглянути теоретичні аспекти формування першого враження у соціальній взаємодії.
2. Визначити вплив гендерних факторів на сприйняття та оцінку інших людей.
3. Дослідити специфіку гендерно-перцептивних відмінностей у створенні першого враження на практиці.
4. Запропонувати рекомендації щодо врахування гендерних особливостей для покращення ефективності комунікації.

Методи дослідження гендерно-перцептивних відмінностей у формуванні першого враження у соціальній взаємодії можуть включати різні підходи та інструменти, залежно від мети дослідження та його специфіки: анкетування та опитування (опитувальник Бем), Шкала Гендерних Установок (Gender Attitudes Scale), спостереження, контент-аналіз. Кожен із цих методів можна адаптувати до конкретних завдань дослідження, що дозволяє отримати більш точну та багатогранну картину гендерно-перцептивних відмінностей у формуванні першого враження.

Теоретичне значення роботи полягає у виявленні та систематизації особливостей гендерного аспекту соціальної перцепції, а також у розробці

рекомендацій для підвищення ефективності міжособистісної комунікації з урахуванням цих особливостей.

Практичне значення отриманих результатів полягає у можливості їх використання у психологічному консультуванні, професійній діяльності, що пов'язана з комунікацією (менеджмент, педагогіка, маркетинг), а також у повсякденному житті для покращення взаєморозуміння між людьми.

Структура роботи складається з вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел та додатків. Загальний об'єм-85 сторінок, основний об'єм – 77 сторінки. Список літератури містить 30 джерел.

РОЗДІЛ I

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ПЕРШОГО ВРАЖЕННЯ У СОЦІАЛЬНІЙ ВЗАЄМОДІЇ

1.1. Сутність та психологічні аспекти першого враження

Перші враження відіграють важливу роль у процесі соціальної взаємодії, адже саме вони формують основу для подальшого сприйняття та оцінки людини. Це явище активно досліджувалося багатьма вченими, які прагнули зрозуміти механізми його виникнення, а також фактори, що впливають на його формування.

Перше враження є важливим елементом міжособистісної комунікації, оскільки воно впливає на подальші стосунки та взаємодії між людьми. Воно формується швидко, протягом кількох секунд, і базується переважно на невербальних сигналах, зовнішності та поведінці. Це явище має як психологічні, так і соціальні аспекти, які варто розглянути детальніше.

Однією з ключових характеристик першого враження є його миттєвість. Дослідження свідчать, що для формування базової оцінки людини достатньо всього кількох секунд – зазвичай від 3 до 5. Цей процес відбувається автоматично, без свідомого аналізу, і базується на візуальній інформації, такій як одяг, міміка, жестика та постава. Наприклад, впевнена постава та щира посмішка можуть створити позитивне враження навіть у ситуаціях, коли вербальна комунікація відсутня.

Перше враження має високу стійкість, що пояснюється ефектом первинності. Цей психологічний механізм полягає у схильності людини вважати першу отриману інформацію найважливішою та найнадійнішою. Навіть якщо подальша взаємодія надає нові дані, вони часто інтерпретуються через призму початкової оцінки. Тому змінити перше враження буває складно, особливо якщо воно було негативним.

Перше враження виконує важливу адаптивну функцію. У ситуаціях дефіциту інформації мозок прагне швидко класифікувати незнайомця за принципами «свій/чужий» або «безпечний/небезпечний». Ця здатність мала велике значення у процесі еволюції, допомагаючи людині приймати швидкі рішення у потенційно небезпечних ситуаціях. Однак у сучасному суспільстві така автоматичність оцінок може призводити до упереджень та помилкових висновків.

Ефект ореолу (Halo Effect) є одним із найпоширеніших психологічних механізмів, що впливають на перше враження. Він полягає у тому, що загальне позитивне або негативне враження про людину переноситься на оцінку її конкретних якостей. Наприклад, якщо людина здається привабливою, її можуть автоматично вважати розумною або компетентною, навіть без об'єктивних доказів цього.

Стереотипізація – це використання готових образів для швидкої оцінки людини. Вона базується на культурних, професійних, етнічних або гендерних стереотипах. Наприклад, людина у діловому костюмі може сприйматися як професіонал, навіть якщо її реальна кваліфікація невідома. Хоча стереотипи допомагають швидко орієнтуватися у соціальному середовищі, вони також можуть бути джерелом упереджень та дискримінації [2].

Ефект первинності є ще одним важливим механізмом формування першого враження. Він проявляється у схильності людини більше довіряти першій отриманій інформації про когось або щось. Наприклад, якщо під час першої зустрічі людина поводить себе ввічливо та привітно, це може створити стійке позитивне враження навіть у випадках, коли її подальша поведінка буде менш приємною.

Тенденція до підтвердження полягає у підсвідомому пошуку доказів, які підтверджують початкову думку, та ігноруванні фактів, що їй суперечать. Це може призводити до того, що людина сприймає лише ті аспекти поведінки іншого, які відповідають її першим висновкам.

Проекція – це механізм приписування іншим власних якостей або емоцій. Наприклад, людина, яка сама є ввічливою та доброзичливою, може автоматично сприймати інших як таких самих. Однак цей механізм також може викривлювати реальність і створювати хибні очікування.

Розуміння психологічних аспектів першого враження дозволяє об'єктивніше оцінювати людей та уникати поспішних висновків. Усвідомлення власних упереджень і тенденцій до стереотипізації допомагає будувати ефективнішу комунікацію та встановлювати більш гармонійні стосунки з оточуючими.

Ефект першого враження є одним із базових психологічних феноменів, що визначають сприйняття людини у соціальній взаємодії. Він характеризується тим, що перша зустріч або взаємодія з іншою особою суттєво впливає на подальше ставлення до неї. Це явище має глибокий вплив на різні аспекти життя, включаючи професійні, соціальні та особисті стосунки.

Однією з ключових особливостей ефекту першого враження є його «стійкість». Перші враження можуть залишатися незмінними навіть у випадках, коли подальші дії чи поведінка людини суперечать початковій оцінці. Це пояснюється тим, що людський мозок схильний до когнітивної економії й прагне уникати постійного переосмислення вже сформованих уявлень.

Другою важливою характеристикою є «швидкість формування першого враження». Воно виникає буквально за кілька секунд і базується переважно на зовнішніх ознаках – невербальній комунікації, манері одягатися, виразу обличчя чи навіть тону голосу. Це дозволяє швидко оцінити нову людину, але водночас створює ризик поверхневих і необ'єктивних суджень [1].

Ще одним важливим аспектом є «ефект ореолу». Він полягає у тому, що одна яскрава риса або характеристика може домінувати над загальним сприйняттям особи. Наприклад, привабливість людини або її впевненість у собі можуть створити позитивний ореол, який затіняє інші, менш помітні риси.

Крім того, існує «тенденція до підтвердження», яка полягає у підсвідомому пошуку доказів на користь уже сформованого першого враження.

Люди часто ігнорують інформацію, що суперечить їхній початковій оцінці, і фокусуються лише на тому, що підтверджує їхні попередні висновки.

Ефект першого враження тісно пов'язаний із когнітивними процесами. Людський мозок прагне швидко класифікувати інформацію про нових людей, використовуючи попередній досвід чи стереотипи. Це дозволяє зекономити когнітивні ресурси, але водночас може призводити до помилкових суджень.

Стереотипи відіграють важливу роль у формуванні першого враження. Вони допомагають швидко створити уявлення про людину на основі її зовнішності, манер чи поведінки. Наприклад, людина в діловому костюмі може автоматично асоціюватися з професіоналізмом та компетентністю, навіть якщо це не відповідає реальності.

Також важливу роль відіграє «емоційний стан» спостерігача. Якщо людина перебуває у гарному настрої, вона може бути більш схильною до позитивного сприйняття інших. Навпаки, негативний емоційний стан може сприяти формуванню упередженого або критичного ставлення.

Перше враження може вплинути на різні аспекти життя

1. Робочі стосунки. У професійному середовищі перше враження часто визначає успіх співбесід, переговорів або ділових зустрічей. Наприклад, під час співбесіди роботодавець може сформувавши думку про кандидата лише за кілька хвилин розмови чи навіть за його зовнішнім виглядом. Це підкреслює важливість невербальної комунікації та вміння презентувати себе.

2. Соціальні та романтичні стосунки. В особистому житті ефект першого враження відіграє вирішальну роль у знайомствах та побудові дружніх чи романтичних відносин. Люди часто роблять висновки про потенційного партнера на основі його поведінки чи зовнішності під час перших хвилин спілкування.

3. Освіта та викладання. У навчальному середовищі викладачі можуть формувати свої перші враження про студентів ще на початку навчального року. Ці враження можуть впливати на ставлення до учня та оцінку його здібностей, навіть якщо вони не завжди відповідають реальності.

Людина може подолати негативний вплив першого враження. Хоча ефект першого враження є природним і часто неминучим, існують способи зменшити його негативний вплив:

1. Усвідомленість. Важливо усвідомлювати власну схильність до упереджених оцінок і бути готовим переглянути своє перше враження після отримання додаткової інформації про людину.
2. Розвиток емпатії. Здатність поставити себе на місце іншої людини допомагає уникнути поспішних суджень і краще зрозуміти її мотиви чи обставини.
3. Збір додаткової інформації. Намагайтеся дізнатися більше про людину, з якою взаємодієте. Це допоможе сформувати більш об'єктивну думку та уникнути впливу стереотипів.
4. Практика саморефлексії. Аналіз власних суджень та упереджень може сприяти більш усвідомленому підходу до оцінки інших людей.

Ефект першого враження є невід'ємною частиною нашої міжособистісної комунікації. Його розуміння дозволяє краще орієнтуватися у соціальних взаємодіях і враховувати можливі упередження під час оцінки інших людей. Усвідомлення цього феномену сприяє розвитку емпатії та об'єктивності, що є важливими складовими успішної комунікації у будь-якій сфері життя [3].

Перш за все, перше враження можна визначити як швидко, часто інтуїтивну оцінку іншої людини на основі обмеженої інформації. Ця оцінка виникає протягом перших кількох секунд або хвилин після початку взаємодії. Психологічна складність цього процесу полягає в тому, що він базується як на свідомих, так і на підсвідомих механізмах сприйняття.

Одним із перших дослідників, хто звернув увагу на феномен першого враження, був Соломон Аш. У своїх експериментах він показав, що люди схильні формувати загальну думку про особистість іншої людини на основі кількох ключових характеристик, таких як зовнішній вигляд, манера поведінки чи мова. Аш увів поняття «ефекту первинності», який свідчить про те, що перша інформація про людину має найбільший вплив на її сприйняття.

Інший важливий аспект формування першого враження досліджував Альберт Меграбіан, який зосередився на невербальних аспектах комунікації. Він довів, що сприйняття людини залежить не лише від того, що вона говорить, але й від того, як вона це робить. Зокрема, дослідник стверджував, що 55% інформації передається через мову тіла (жести, міміка), 38% – через тон голосу і лише 7% – через зміст сказаного.

Не менш важливим є внесок Ірвіна Гоффмана у вивчення соціальної взаємодії. У своїй концепції «театральної моделі» він порівнював людське спілкування з театральною виставою, де кожен виконує певну роль і намагається створити сприятливе враження на «глядачів». Гоффман підкреслював значення контексту і соціальних очікувань у формуванні першого враження.

Сучасні дослідження підтверджують, що перше враження формується на основі комбінації когнітивних і емоційних процесів. Наприклад, роботи Деніела Канемана показали, що люди часто покладаються на так звану «систему 1» – швидке та інтуїтивне мислення, яке дозволяє миттєво оцінити ситуацію або людину. Цей процес є адаптивним і допомагає швидко орієнтуватися в соціальному середовищі, проте він також може призводити до помилок через упередження або стереотипи.

Фактори, які впливають на формування першого враження, можна умовно поділити на чотири групи:

1. Зовнішні характеристики: зовнішній вигляд, одяг, вираз обличчя, жестикуляція та постава. Наприклад, дослідження показують, що люди з привабливою зовнішністю часто сприймаються як більш компетентні та доброзичливі (ефект «ореолу»). Зовнішній вигляд є одним із найбільш помітних факторів під час першої зустрічі. Одяг, охайність та відповідність зовнішнього вигляду контексту ситуації можуть вплинути на те, як людину сприймають інші. Наприклад, акуратний діловий костюм може створити враження професіоналізму та компетентності

2. Вербальна та невербальна комунікація: тон голосу, чіткість мови, використання жестів та міміки. Невербальні сигнали можуть підсилювати або

спростовувати слова співрозмовника. Невербальні сигнали відіграють ключову роль у формуванні першого враження. Погляд, посмішка, жести та постава можуть багато розповісти про людину ще до початку вербальної взаємодії. Наприклад, прямий погляд часто асоціюється з упевненістю та щирістю, тоді як уникання зорового контакту може викликати підозру або недовіру.

3. Соціальний контекст: ситуація, у якій відбувається взаємодія, а також культурні норми та очікування. Наприклад, те, що в одній культурі вважається ввічливим жестом, у іншій може сприйматися як образа.

4. Емоційний стан. Емоційний стан також суттєво впливає на перше враження. Настрій людини може проектуватися на її оцінку інших. Наприклад, якщо людина перебуває у гарному настрої, вона може сприймати оточуючих більш позитивно, тоді як поганий настрій може сприяти виникненню негативних оцінок.

Значний вплив на формування першого враження мають також особистісні характеристики того, хто сприймає. Наприклад, люди з високим рівнем емпатії зазвичай більш точно оцінюють емоційний стан інших людей. Натомість ті, хто схильний до стереотипного мислення, можуть швидше робити хибні висновки про інших.

Перше враження є складним і багатогранним феноменом, який формується під впливом багатьох факторів. Його розуміння є важливим для ефективної соціальної взаємодії та побудови міжособистісних стосунків [4].

1.2. Роль гендеру у сприйнятті та інтерпретації соціальної інформації

Гендер є одним із ключових факторів, який впливає на те, як люди сприймають і інтерпретують соціальну інформацію. У сучасному суспільстві, де гендерні ролі постійно змінюються та трансформуються, це питання набуває особливої актуальності. Гендерні стереотипи, соціальні очікування та культурні

норми визначають, як індивіди взаємодіють із навколишнім світом, формують свої судження та приймають рішення.

Гендер не є лише біологічною характеристикою; це складний соціальний конструкт, який формується під впливом культури, традицій і соціальних норм. Гендерна ідентичність впливає на те, як людина оцінює себе та інших, як вона будує міжособистісні стосунки та реагує на різноманітні соціальні стимули. Наприклад, у багатьох культурах чоловікам приписують риси лідерства, рішучості та раціональності, тоді як жінкам – емоційність, співчуття та турботливість. Ці уявлення не тільки впливають на поведінку людей, але й визначають способи сприйняття інформації в соціальному контексті [5].

Гендерні стереотипи є однією з основних причин відмінностей у сприйнятті соціальної інформації. Вони формуються під впливом культури, традицій, освіти та засобів масової інформації. Наприклад, дослідження Сьюзен Фіск (Susan Fiske) та Шеллі Тейлор (Shelley Taylor) показують, що люди схильні класифікувати інших за гендерною ознакою ще на етапі першого враження. Це впливає на те, як ми оцінюємо компетентність, емоційність чи лідерські якості людини.

Зокрема, жінок частіше сприймають як емоційно чутливих, співчутливих та турботливих, тоді як чоловіків асоціюють із раціональністю, рішучістю та лідерством. Ці стереотипи можуть впливати на те, як оцінюють професійні досягнення або поведінку в міжособистісних стосунках. Наприклад, дослідження Мадлен Хілі (Madeline Heilman) демонструє, що жінки у керівних ролях часто стикаються з подвійними стандартами: їхня компетентність може ставитися під сумнів через невідповідність традиційним гендерним ролям.

Когнітивна упередженість також відіграє важливу роль у тому, як гендер впливає на сприйняття інформації. Наприклад, ефект «схожості до себе» (similar-to-me effect) може призводити до того, що люди надають перевагу тим, хто відповідає їхнім власним гендерним характеристикам або очікуванням. Це особливо помітно у професійному середовищі, де чоловіки часто підтримують інших чоловіків через спільність інтересів чи досвіду.

Дослідження Джоан Екер (Joan Acker) підкреслюють, що організаційна культура також може сприяти закріпленню гендерних упереджень. Наприклад, жінки можуть бути менш помітними у професійних дискусіях або їхні ідеї можуть бути недооцінені через стереотипи про жіночу "емоційність" чи «недостатню компетентність».

Емоційне сприйняття також є сферою, де гендер відіграє значну роль. Дослідження Лізи Барретт (Lisa Feldman Barrett) свідчать про те, що чоловіки і жінки можуть по-різному інтерпретувати емоційні сигнали. Наприклад, жінки частіше звертають увагу на невербальні аспекти комунікації, такі як тон голосу чи міміка, тоді як чоловіки більше орієнтуються на зміст повідомлення.

Цікаво, що ці відмінності можуть мати як біологічне, так і соціальне підґрунтя. Соціалізація з раннього віку сприяє тому, що дівчаток навчають бути більш емпатичними та чутливими до емоцій інших, тоді як хлопчиків заохочують до розвитку раціонального мислення та самоконтролю.

Гендер також впливає на процес прийняття рішень. Дослідження Гертруди Штудер-Ешліманн (Gertrude Schtuder-Eschlimann) показують, що жінки зазвичай схильні більше враховувати соціальний контекст і можливий вплив їхніх рішень на інших. Чоловіки ж частіше орієнтуються на досягнення конкретного результату або вирішення проблеми.

У груповій динаміці ці відмінності можуть проявлятися у різних стилях лідерства. Жінки частіше демонструють трансформаційний стиль лідерства, який базується на співпраці, натхненні та підтримці. Чоловіки ж схильні до транзакційного стилю, орієнтованого на структуру та виконання завдань.

Дослідження показують, що гендер може впливати на когнітивні процеси, зокрема на увагу, пам'ять і спосіб обробки інформації. Наприклад, жінки частіше звертають увагу на емоційний контекст ситуації, тоді як чоловіки схильні фокусуватися на фактичних аспектах. Це може бути зумовлено як біологічними факторами (наприклад, відмінностями у функціонуванні мозку), так і соціалізацією. Крім того, гендер впливає на те, як люди інтерпретують соціальні сигнали. Жінки зазвичай краще розпізнають емоції інших людей і враховують їх

у своїх рішеннях [60]. Чоловіки ж можуть бути більш схильними до аналізу ситуацій через призму логіки та досягнення конкретної мети. Ці відмінності не є універсальними для всіх представників певного гендеру, але вони часто простежуються у статистичних даних.

Гендерні стереотипи відіграють важливу роль у формуванні перших вражень про людину. Наприклад, у професійному середовищі чоловіків частіше сприймають як компетентних і амбітних, тоді як жінок – як турботливих і підтримуючих. Ці стереотипи можуть призводити до дискримінації або упередженого ставлення, навіть якщо вони не усвідомлюються.

Стереотипи також впливають на самооцінку та поведінку людей. Жінки можуть уникати певних професій або ролей через страх не відповідати очікуванням суспільства. Чоловіки, у свою чергу, можуть стримувати свої емоції або уникати проявів слабкості через страх втратити статус у суспільстві.

Медіа є потужним інструментом формування гендерних уявлень. Рекламні кампанії часто використовують гендерні стереотипи для просування своїх продуктів. Наприклад, жінок часто зображують у ролях домогосподарок або моделей, тоді як чоловіків – у ролях сильних і успішних бізнесменів. Такий підхід закріплює традиційні гендерні ролі та впливає на те, як люди сприймають себе та інших.

Водночас сучасна реклама поступово починає відходити від застарілих уявлень про гендер і пропонує більш інклюзивний підхід. Це сприяє формуванню нового покоління людей, які менш схильні до упереджень і більш відкриті до різноманітності. У міжособистісній комунікації гендер відіграє важливу роль. Чоловіки й жінки можуть використовувати різні стратегії спілкування залежно від контексту. Наприклад, жінки частіше застосовують емпатію та емоційну підтримку в розмовах, тоді як чоловіки схильні до обговорення фактів і вирішення проблем [6].

Ці відмінності можуть створювати труднощі в комунікації між представниками різних гендерів, особливо якщо вони не усвідомлюють цих

особливостей. Тому важливо розвивати гендерну чутливість – здатність розуміти й враховувати відмінності в сприйнятті та комунікації.

Гендер є важливим фактором, який впливає на сприйняття та інтерпретацію соціальної інформації. Він визначає не лише те, як ми бачимо себе й інших, але й те, як ми взаємодіємо зі світом. Усвідомлення впливу гендеру допомагає зменшити упередження й сприяє побудові більш справедливого та інклюзивного суспільства.

Роль гендеру у сприйнятті та інтерпретації соціальної інформації є багатогранною і залежить від багатьох факторів: культурного контексту, стереотипів, когнітивної упередженості та особистого досвіду. Розуміння цих аспектів є важливим не лише для академічних досліджень, але й для практичного застосування у сфері освіти, бізнесу та міжособистісних стосунків.

1.3. Теоретичні підходи до вивчення гендерних відмінностей у психології сприйняття

Гендерні відмінності у сприйнятті є однією з ключових тем досліджень у сучасній психології, оскільки вони дозволяють краще зрозуміти, як біологічні, соціальні та культурні фактори впливають на когнітивні процеси. У цьому розділі розглянуто основні теоретичні підходи, що пояснюють природу і механізми гендерних відмінностей у сприйнятті.

Біологічний підхід до вивчення гендерних відмінностей у сприйнятті базується на аналізі впливу гормонів, будови мозку та генетичних факторів. Дослідження показують, що чоловіки і жінки мають певні відмінності в структурі мозку, зокрема у функціонуванні лобових часток, гіпокампу та мигдалеподібного тіла. Наприклад, за даними досліджень, чоловіки частіше демонструють переваги в просторових завданнях, тоді як жінки краще виконують завдання, пов'язані з вербальною пам'яттю та емоційною чутливістю.

Дослідження в цій галузі часто зосереджуються на впливі статевих гормонів, таких як тестостерон і естроген, на когнітивні процеси та сенсорне сприйняття.

Наприклад, роботи Саймона Барона-Коена (Simon Baron-Cohen) підкреслюють роль біологічних факторів у формуванні гендерних відмінностей. Він запропонував теорію «емпатії-систематизації», згідно з якою жінки мають тенденцію до більшого розвитку емпатії, тоді як чоловіки схильні до систематизації. Барон-Коен пояснює ці відмінності переважно біологічними чинниками, такими як рівень статевих гормонів під час пренатального розвитку.

Інші дослідники, такі як Річард Гейр (Richard Haier), аналізували гендерні відмінності у структурі мозку. Його дослідження показали, що чоловіки і жінки мають різну щільність сірої та білої речовини в певних ділянках мозку, що може впливати на їхню здатність до просторового мислення чи вербальної комунікації.

Гормональні фактори також відіграють важливу роль у формуванні гендерних відмінностей. Гормони, такі як тестостерон і естроген, впливають на розвиток мозку ще на етапі пренатального періоду. Наприклад, високий рівень тестостерону асоціюється із покращенням просторових здібностей, тоді як естроген може впливати на посилення вербальних навичок.

Соціокультурний підхід наголошує на тому, що гендерні відмінності у сприйнятті формуються під впливом соціалізації, культури та суспільних норм. Від самого дитинства хлопчики і дівчатка отримують різний досвід і навчання, що формує їхні когнітивні здібності та стиль сприйняття. Наприклад, дівчаток частіше заохочують до розвитку емпатії та вербальних навичок, тоді як хлопчиків стимулюють до активності в просторових і технічних завданнях. Згідно з цим підходом, поведінка чоловіків і жінок значною мірою визначається очікуваннями суспільства щодо їхніх ролей.

Сандра Бем (Sandra Bem) є однією з ключових дослідниць у цій галузі. Вона розробила теорію гендерної схеми, згідно з якою люди засвоюють культурно обумовлені стереотипи про те, як повинні поводитися чоловіки та жінки. Ці стереотипи впливають не лише на поведінку, але й на те, як індивід сприймає світ навколо себе.

Дослідження Еліс Іглі (Alice Eagly) також заслуговують на увагу. Вона вивчала гендерні ролі та їхній вплив на соціальну поведінку і висунула теорію соціальної ролі, яка пояснює, як очікування суспільства формують гендерно специфічну поведінку. Наприклад, жінки частіше демонструють емпатію та співчуття, оскільки ці риси традиційно вважаються «жіночими».

Культурна специфіка також відіграє важливу роль у формуванні гендерних відмінностей. У суспільствах із традиційними ролями чоловіків і жінок ці відмінності можуть бути більш вираженими через жорсткі стереотипи щодо «чоловічих» і «жіночих» видів діяльності. Натомість у більш рівноправних суспільствах ці відмінності можуть згладжуватися через ширший спектр можливостей для розвитку обох статей.

Когнітивний підхід акцентує увагу на тому, як чоловіки і жінки обробляють інформацію та приймають рішення. Одним із ключових аспектів є різниця у стилях мислення: чоловіки частіше використовують аналітичне мислення, тоді як жінки схильні до інтегративного мислення, що враховує більше контекстуальних деталей. Це може впливати на те, як вони сприймають візуальну або вербальну інформацію. У цьому контексті важливими є дослідження Джанет Хайд (Janet Shibley Hyde), яка розробила гіпотезу гендерної подібності. Вона стверджує, що більшість когнітивних відмінностей між чоловіками та жінками є мінімальними і часто перебільшуються через соціальні стереотипи. Проте в рамках когнітивного підходу було також виявлено певні відмінності. Наприклад, чоловіки зазвичай демонструють кращі результати у завданнях на просторове орієнтування, тоді як жінки мають перевагу у тестах на вербальну пам'ять і розпізнавання емоцій. Ці результати були підтверджені численними експериментальними дослідженнями, зокрема роботами Даяни Халперн (Diane Halpern), яка спеціалізується на когнітивній психології гендеру.

Дослідження також показують, що жінки краще розпізнають емоції на обличчях інших людей і є більш чутливими до соціальних сигналів. Це пов'язано з тим, що в їхньому сприйнятті активніше задіяні області мозку, пов'язані з

емоційною обробкою інформації. Чоловіки ж демонструють більшу точність у завданнях, які потребують оцінки напрямків або швидкості руху об'єктів.

Еволюційний підхід пояснює гендерні відмінності у сприйнятті через призму адаптаційних механізмів, що сформувалися в процесі еволюції людства. Наприклад, просторові навички чоловіків могли розвинутися через необхідність орієнтації на місцевості під час полювання. Натомість жінки мали потребу краще сприймати емоційні стани інших людей для забезпечення гармонії в групах і догляду за дітьми. Прихильники цього підходу припускають, що чоловіки і жінки розвинули різні когнітивні і сенсорні здібності відповідно до ролей мисливців і збирачів у первісному суспільстві.

Наприклад, Девід Басс (David Buss) зазначає, що чоловіки історично розвивали кращу просторову орієнтацію для полювання і навігації, тоді як жінки мали перевагу в розпізнаванні облич і об'єктів для збору їжі та догляду за дітьми. Цей підхід також підтримує Роберт Триверс (Robert Trivers), який розробив теорію батьківських інвестицій, що пояснює різницю між статями в контексті еволюційного тиску.

Цей підхід також пояснює різницю у чутливості до кольорів між чоловіками і жінками. Дослідження показують, що жінки мають кращу здатність розрізняти тонкі відтінки кольорів, що могло бути корисним для збору їжі та оцінки її якості.

Інтерактивний підхід поєднує аспекти біологічного, соціокультурного та когнітивного підходів, наголошуючи на їхній взаємодії. Згідно з цим підходом, гендерні відмінності у сприйнятті є результатом складної взаємодії біологічних передумов і соціального середовища. Наприклад, навіть якщо певна когнітивна здатність має біологічну основу, її розвиток залежить від умов виховання та соціального контексту.

Цей підхід дозволяє врахувати індивідуальні варіації всередині кожного гендеру й уникнути узагальнень. Він також підкреслює важливість пластичності мозку і можливість змінювати патерни сприйняття через навчання або зміни в середовищі [7].

Розуміння гендерних відмінностей у сприйнятті має важливе практичне значення для різних сфер діяльності: освіти, медицини, професійної орієнтації та психологічного консультування. Наприклад, врахування цих відмінностей може допомогти створити більш ефективні методики навчання або розробити індивідуалізовані стратегії для розвитку когнітивних здібностей [38].

Проблематика гендерних відмінностей у психології сприйняття є однією з ключових у сучасних дослідженнях психології. Різні теоретичні підходи дозволяють глибше зрозуміти, як біологічні, соціальні та культурні фактори впливають на формування таких відмінностей. У цій статті буде розглянуто основні теоретичні підходи, які використовуються для аналізу гендерних відмінностей у сприйнятті, а також названо дослідників, які зробили значний внесок у цю сферу [39].

Сучасна психологія все частіше звертається до інтегративного підходу, який поєднує елементи біологічного, когнітивного, соціокультурного та еволюційного підходів. Цей підхід дозволяє враховувати багатофакторність природи гендерних відмінностей та уникати редукціонізму.

Наприклад, Ліза Фельдман Барретт (Lisa Feldman Barrett) досліджує взаємодію біологічних і соціальних факторів у формуванні емоційного сприйняття. Її роботи демонструють, що емоційне сприйняття є результатом складної взаємодії нейробіологічних процесів і культурного контексту [41].

Також варто згадати дослідження Урсули Стайгер (Ursula Staudinger), яка аналізує вплив віку та гендеру на когнітивне сприйняття через призму життєвого циклу людини. Її роботи показують важливість врахування динамічного характеру гендерних відмінностей упродовж життя [40].

Вивчення гендерних відмінностей у психології сприйняття має багатогранний характер і потребує використання різноманітних теоретичних підходів. Кожен із них робить свій внесок у розуміння цієї складної проблематики та допомагає пояснити природу гендерних відмінностей як результат взаємодії біологічних, когнітивних і соціокультурних факторів [42].

Теоретичні підходи до вивчення гендерних відмінностей у психології сприйняття дають змогу краще зрозуміти складність і багатогранність цього явища. Вони не лише пояснюють природу цих відмінностей, але й відкривають нові можливості для їх подолання або використання у різних сферах людської діяльності.

1.4. Соціальні стереотипи і їхній вплив на формування першого враження.

Поняття соціальної дистанції має ключове значення для розуміння розходжень між соціальними групами, до яких належать взаємодіючі індивіди. Ці розходження можуть бути політичними, економічними, культурними або іншими, і саме вони формують відчуття дистанції. Важливою характеристикою соціальної дистанції є те, що вона часто базується на стереотипах. Чим більш негативні стереотипи щодо іншої групи, тим сильніше відчуття дистанції між представниками різних соціальних груп [43].

У крайніх випадках збільшення соціальної дистанції може призводити до дегуманізації іншої групи. Це явище підтверджується історичними прикладами, коли представники інших соціальних чи етнічних груп сприймалися не як люди. Водночас існування певної соціальної дистанції може бути функціонально необхідним. Вона сприяє підтриманню взаємозалежності між людьми та запобігає свавільній поведінці [44]. Проте надмірна соціальна дистанція створює бар'єри для розуміння вчинків інших людей і може стати джерелом дискомфорту та перешкод для спільної діяльності. Одним із способів подолання соціальної дистанції є атракція – форма пізнання іншої людини, яка базується на формуванні стійкого позитивного почуття до неї. Атракція передбачає емоційний компонент у сприйнятті іншої особистості. Вона виникає через формування прихильності, дружніх або навіть інтимно-особистісних відносин.

У цьому процесі партнер оцінюється переважно через афективні категорії, такі як симпатія чи довіра.

Атракція також демонструє важливу рису людського спілкування: воно завжди реалізує певні відносини між людьми. У цьому контексті перше враження відіграє значну роль у формуванні ставлення до іншої людини.

Перше враження є складним психологічним феноменом, у якому поєднуються почуттєвий, логічний та емоційний компоненти. Воно може впливати на подальше сприйняття людини і часто містить систематичні помилки [45]. Одним із таких ефектів є фактор переваги. Люди схильні переоцінювати психологічні якості тих, хто перевершує їх за важливими для них параметрами. Наприклад, якщо людина прагне бути сильною, то зустрівши фізично сильну особу, вона може вважати її також розумною, доброю чи цікавою [47]. Аналогічно, якщо для когось важлива ерудиція, то зустріч із високоосвіченою людиною може викликати переоцінку її інших характеристик.

Протилежний ефект спостерігається у випадку, коли людина перевершує свого партнера за певним параметром: у такому разі вона може недооцінювати його здібності та якості. Ці помилки у сприйнятті виникають через те, що перевага фіксується за одним параметром, тоді як оцінка поширюється на багато інших аспектів особистості.

Ще одним важливим фактором є загальна естетична виразність людини. Якщо зовнішність партнера нам подобається, ми схильні вважати його більш добрим, розумним або цікавим [48]. Це також є прикладом систематичної помилки першого враження, коли зовнішній вигляд впливає на оцінку внутрішніх характеристик людини. Соціальна дистанція є важливим чинником у міжособистісних відносинах, який може як сприяти гармонії, так і створювати бар'єри для взаєморозуміння. Атракція та знання ефектів першого враження можуть допомогти зменшити негативний вплив стереотипів і сприяти формуванню більш гармонійних відносин між людьми.

Соціальні стереотипи є невід'ємною частиною людського сприйняття, оскільки вони відіграють ключову роль у процесах категоризації інформації та

формуванні суджень про інших людей. У повсякденному житті ми часто зустрічаємося з необхідністю швидко оцінити людину на основі обмеженого обсягу інформації. У таких ситуаціях соціальні стереотипи стають своєрідним «шаблоном», який допомагає нам структурувати отримані дані та приймати рішення. Однак, попри свою функціональність, стереотипи мають як позитивні, так і негативні аспекти, які впливають на формування першого враження.

Соціальні стереотипи є узагальненими уявленнями про певну групу людей, що базуються на спрощених характеристиках. Вони можуть бути пов'язані з різними аспектами ідентичності, такими як стать, вік, етнічна приналежність, професія чи соціальний статус [49]. Стереотипи формуються на основі культурних норм, особистого досвіду, засобів масової інформації та соціального середовища. Наприклад, у багатьох культурах існують усталені уявлення про те, що чоловіки більш раціональні, а жінки – емоційні. Хоча такі узагальнення можуть мати певне підґрунтя, вони часто не враховують індивідуальних відмінностей.

Стереотипи виконують декілька важливих функцій. По-перше, вони спрощують обробку інформації, дозволяючи швидше орієнтуватися в соціальному середовищі. По-друге, стереотипи допомагають формувати очікування щодо поведінки інших людей, що може бути корисним у ситуаціях невизначеності. Проте ця спрощеність часто призводить до викривлень у сприйнятті та оцінці інших [50]. Перше враження є надзвичайно важливим етапом міжособистісної взаємодії, оскільки воно задає основу для подальшого сприйняття та комунікації. Дослідження показують, що люди формують перше враження про іншу особу протягом кількох секунд після знайомства. У цей короткий проміжок часу ми звертаємо увагу на зовнішність, мову тіла, манеру говорити та інші невербальні сигнали. Саме тут соціальні стереотипи починають відігравати ключову роль [8]. Наприклад, якщо людина одягнена у діловий костюм, у нас може виникнути припущення про її професійність і компетентність. Це стереотипний зв'язок між зовнішнім виглядом і певними рисами характеру або соціальним статусом. З іншого боку, якщо людина має

нестандартний вигляд або належить до меншини, це може викликати упередження чи недовіру через негативні стереотипи [51].

Стереотипи також впливають на інтерпретацію поведінки інших людей. Наприклад, якщо ми вважаємо когось представником "теплої" та "дружньої" групи (наприклад, жінки чи молодь), ми схильні інтерпретувати їхні дії як більш доброзичливі. Натомість представники «холодних» чи "агресивних" груп можуть викликати настороженість навіть за відсутності реальних підстав.

Хоча стереотипи можуть допомагати в обробці інформації, їхній вплив часто є деструктивним. Одним із найсерйозніших наслідків є формування упереджень – негативних суджень про людину або групу людей на основі стереотипів. Упередження можуть призводити до дискримінації, соціальної ізоляції та порушення рівності у взаємодії [9].

Іншим важливим аспектом є те, що стереотипи часто стають бар'єром для об'єктивного сприйняття. Наприклад, якщо роботодавець має стереотипні уявлення про те, що молоді працівники є менш відповідальними, це може вплинути на його рішення під час співбесіди. У результаті талановитий кандидат може втратити можливість лише через упередження.

Крім того, стереотипи можуть впливати на самооцінку та поведінку тих, хто стає їхнім об'єктом. Це явище відоме як «загроза стереотипу» (stereotype threat). Наприклад, якщо жінка знає про стереотип щодо її нібито низької здатності до математики, це може знижувати її успішність на іспитах через підвищений рівень тривожності [50].

Хоча повністю уникнути впливу стереотипів неможливо через їхню глибоку інтеграцію в нашу свідомість, існують способи мінімізувати їхній негативний вплив. Одним із таких способів є розвиток критичного мислення та усвідомлення власних упереджень. Коли ми розуміємо, що наше перше враження може бути викривленим під впливом стереотипів, ми стаємо більш відкритими до нової інформації та готовими переглянути свої судження [10].

Соціальні стереотипи є невід'ємною частиною людського сприйняття та комунікації. Вони являють собою стійкі, спрощені образи людей або явищ, які

формується на основі загальних уявлень про певну соціальну групу. Ці уявлення часто виникають в умовах обмеженої інформації, коли мозок автоматично шукає способи класифікувати та оцінити незнайомця [52]. Хоча стереотипи можуть прискорювати процес сприйняття, вони також мають значний вплив на об'єктивність, створюючи упередженість та хибні уявлення.

Стереотипи виконують важливу функцію у процесі швидкої соціальної взаємодії. У ситуаціях, коли часу на глибокий аналіз бракує, людина часто покладається на готові схеми оцінювання. Наприклад, при зустрічі з незнайомцем мозок миттєво класифікує його за віком, статтю, етнічною приналежністю чи професійними ознаками. Цей процес дозволяє швидко визначити, чи є людина «своєю» або «чужою», створюючи певний рівень комфорту або настороженості. Однак спрощення інформації має свої негативні аспекти. Мозок автоматично приписує людині якості, які, ймовірно, характерні для її соціальної групи. Наприклад, жінок можуть асоціювати з емоційністю, а чоловіків – із раціональністю [54]. Такі узагальнення не завжди відповідають реальності, але вони формують перше враження, яке впливає на подальшу взаємодію. Стереотипи часто базуються на вторинних ознаках, які не мають суттєвого значення для оцінки особистості чи явища. Це може призводити до формування хибних уявлень про людину чи групу людей. Наприклад, етнічні стереотипи можуть створювати упереджене ставлення до представників певної культури без реального розуміння їхніх особливостей [11].

Також важливо зазначити, що стереотипізація сприяє виникненню ефекту ореолу – феномену, коли загальне враження про людину формується на основі однієї характеристики. Наприклад, якщо людина виглядає доглянуто, це може автоматично створити уявлення про її професійність та компетентність, хоча зовнішній вигляд не завжди є показником цих якостей.

Стереотипи можна класифікувати за різними ознаками. До найпоширеніших видів належать:

1. Професійні стереотипи – узагальнені уявлення про людей певної професії. Наприклад, лікарів часто асоціюють із високою відповідальністю та турботою, а юристів – із прагненням до точності та логічності.

2. Статеві стереотипи – уявлення про ролі чоловіків і жінок у суспільстві. Наприклад, жінок можуть сприймати як більш емоційних та схильних до виховання дітей, тоді як чоловіків – як сильних і рішучих.

3. Етнічні стереотипи – узагальнення щодо культурних чи національних особливостей. Наприклад, існують стереотипи про гостинність українців або підприємливість євреїв.

4. Територіальні стереотипи – уявлення про людей залежно від їхнього місця проживання. Наприклад, мешканців мегаполісів часто асоціюють із динамічністю та амбіційністю, а жителів сільської місцевості – із спокоєм і традиційністю.

5. Фізіогномічні стереотипи – оцінка людей за зовнішніми ознаками. Наприклад, люди з серйозним виразом обличчя можуть сприйматися як суворі або недоступні [12].

Стереотипізація базується на когнітивних процесах мозку, який прагне економити енергію під час обробки інформації. У ситуаціях невизначеності мозок використовує вже сформовані шаблони для швидкої класифікації нових об'єктів чи людей. Цей механізм має еволюційне коріння: він допомагав нашим предкам швидко оцінювати потенційних союзників чи ворогів [55].

Однак у сучасному світі цей механізм часто працює неефективно, оскільки складність соціальних взаємодій вимагає більш глибокого аналізу інформації. Стереотипи можуть бути корисними в умовах дефіциту часу або даних, але вони не враховують індивідуальних особливостей кожної людини.

Формування першого враження є одним із найважливіших аспектів міжособистісної комунікації. Від того, як ми сприймаємо людину при першій зустрічі, часто залежить подальший характер наших відносин. Одним із ключових факторів, що впливають на цей процес, є соціальні стереотипи. Вони

виступають своєрідними "ментальними шаблонами", які люди використовують для оцінки інших, ґрунтуючись на обмеженій інформації.

Стереотипи – це узагальнені уявлення про певну групу людей, які можуть бути як позитивними, так і негативними. Вони формуються на основі культурних норм, особистого досвіду, медіа та соціального оточення [51]. Наприклад, стереотипи можуть стосуватися статі, віку, професії, національності чи зовнішності. Хоча вони допомагають швидко орієнтуватися у соціальному середовищі, їхній вплив часто є упередженим і може призводити до помилкових суджень.

Проблематика взаємозв'язку між стереотипами та формуванням першого враження активно вивчається психологами та соціологами. Одним із перших дослідників цього питання був Гордон Олпорт, який у своїй праці «Природа упередження» (1954) розглянув, як стереотипи формуються та впливають на міжособистісні взаємодії. Олпорт зазначив, що люди схильні класифікувати інших на основі видимих ознак, таких як зовнішність чи мова, і робити висновки про їхні риси характеру та поведінку.

У 1970-х роках дослідження стереотипів продовжили Анрі Тажфел і Джон Тернер у межах теорії соціальної ідентичності. Вони довели, що люди мають тенденцію до поділу світу на «своїх» і «чужих», що часто супроводжується упередженим ставленням до представників інших груп. Це явище безпосередньо впливає на перше враження: якщо співрозмовник належить до «чужої» групи, його можуть оцінювати більш критично [52]. У сучасній психології значний внесок у вивчення стереотипів зробили Сьюзен Фіске та її колеги. Вони розробили модель змісту стереотипів (Stereotype Content Model), яка пояснює, як люди оцінюють інших за двома основними вимірами: теплотою та компетентністю. Наприклад, представники певної професії можуть сприйматися як компетентні, але не дуже дружелюбні (лікарі чи юристи), тоді як інші групи – як теплі, але некомпетентні (пенсіонери чи домогосподарки) [13]. Ці оцінки значною мірою визначають наше перше враження. Соціальні стереотипи впливають на перше враження через кілька механізмів. По-перше,

вони активують когнітивні схеми – ментальні структури, які допомагають організовувати інформацію про світ. Наприклад, якщо ми зустрічаємо людину в діловому костюмі, наш мозок автоматично асоціює її з професійністю та успішністю.

По-друге, стереотипи можуть спричиняти ефект самоздійснюваного пророцтва. Це означає, що наші очікування щодо іншої людини впливають на нашу поведінку, що своєю чергою може сприяти підтвердженню цих очікувань. Наприклад, якщо ми припускаємо, що хтось є недружелюбним через його зовнішній вигляд або походження, ми можемо поводитися з ним холодно. У відповідь ця людина також може поводитися стримано, підтверджуючи наше початкове упередження [53].

По-третє, стереотипи можуть викликати так званий ефект ореолу. Це явище полягає в тому, що одна яскрава характеристика людини (наприклад, її зовнішня привабливість) впливає на загальну оцінку її особистості. Дослідження показали, що привабливих людей часто сприймають як більш компетентних і доброзичливих, навіть якщо це не відповідає дійсності.

Вплив стереотипів на перше враження може мати як позитивні, так і негативні наслідки. З одного боку, вони спрощують процес сприйняття інформації та дозволяють швидко приймати рішення. З іншого боку, стереотипи обмежують нашу здатність бачити людину індивідуальною особистістю та можуть призводити до дискримінації [14].

Наприклад, у професійній сфері стереотипи можуть впливати на процес прийняття на роботу. Дослідження показують, що жінки та представники етнічних меншин часто стикаються з упередженнями під час співбесід [54]. Роботодавці можуть несвідомо оцінювати їх менш компетентними або менш придатними для певних посад лише через їхню приналежність до певної групи.

Важливо зазначити, що стереотипи можуть впливати не лише на наше сприйняття інших людей, але й на те, як ми сприймаємо себе. Наприклад, негативні стереотипи можуть знижувати самооцінку та мотивацію представників маргіналізованих груп. Стереотипи мають значний вплив на соціальну взаємодію

та комунікацію. Вони можуть сприяти швидкому встановленню контактів у групах із подібними цінностями та характеристиками, але також створюють бар'єри між представниками різних соціальних груп. Одним із найсерйозніших наслідків стереотипізації є дискримінація – упереджене ставлення до людей на основі їхньої приналежності до певної групи. Це може проявлятися у вигляді нерівного доступу до освіти, роботи чи інших ресурсів. Крім того, стереотипи впливають на самооцінку людини [55]. Якщо особа постійно стикається з негативними стереотипами щодо своєї групи, це може призвести до зниження її впевненості в собі та мотивації. Для мінімізації негативного впливу стереотипів важливо розвивати критичне мислення та емпатію. Усвідомлення того, що кожна людина є унікальною і не може бути повністю описана через загальні уявлення про її групу, сприяє більш об'єктивному сприйняттю.

Освіта також відіграє ключову роль у боротьбі зі стереотипами. Інформування про різноманіття культур, професій та гендерних ролей допомагає руйнувати хибні уявлення та формувати толерантне ставлення до інших. Вивчення психології та соціології у школах і університетах сприяє формуванню більш об'єктивного погляду на світ і допомагає студентам розуміти складність соціальних явищ [56]. Нарешті, важливо розвивати навички міжкультурної комунікації та взаємодії з людьми різного походження [57]. Це дозволяє побачити реальні особливості кожної людини замість того, щоб покладатися на узагальнені схеми. Соціальні стереотипи є складним і багатогранним явищем, яке значною мірою впливає на формування першого враження. Вони можуть як полегшувати процес сприйняття інформації, так і спотворювати його через упередження та дискримінацію. Розуміння природи стереотипів та їхнього впливу є першим кроком до створення більш справедливого та толерантного суспільства. Розвиток критичного мислення, освіта та міжкультурний діалог є ключовими інструментами для подолання негативних наслідків цього явища [15].

Висновки до першого розділу

У першому розділі було розглянуто теоретичні основи формування першого враження у соціальній взаємодії. Аналіз літератури дозволив визначити, що перше враження є складним психологічним феноменом, який формується на основі інтеграції різноманітних факторів, таких як зовнішній вигляд, невербальна поведінка, соціальні стереотипи та попередній досвід.

Особливу увагу було приділено гендерним аспектам сприйняття, які відіграють важливу роль у процесі інтерпретації соціальної інформації. Дослідження показують, що гендер впливає як на те, як людина сприймає інших, так і на те, як вона сама сприймається. Виявлено, що гендерні стереотипи часто визначають очікування та оцінки, які формуються у процесі соціальної взаємодії.

Окремо було розглянуто теоретичні підходи до вивчення гендерних відмінностей у психології сприйняття [58]. Зокрема, когнітивні та соціально-культурні теорії надають пояснення тому, як формуються гендерні стереотипи та як вони впливають на процеси сприйняття і оцінювання.

Також було проаналізовано роль соціальних стереотипів у формуванні першого враження. З'ясовано, що стереотипи можуть як полегшувати процес сприйняття, забезпечуючи швидку обробку інформації, так і призводити до упереджень та помилкових суджень.

Отже, у першому розділі закладено теоретичне підґрунтя для подальшого емпіричного дослідження механізмів формування першого враження з урахуванням гендерних особливостей та впливу соціальних стереотипів.

РОЗДІЛ 2

МЕТОДОЛОГІЯ ДОСЛІДЖЕННЯ ГЕНДЕРНО-ПЕРЦЕПТИВНИХ ВІДМІННОСТЕЙ

2.1. Вибірка дослідження: характеристика учасників і критерії відбору.

Гендерно-перцептивні відмінності є важливою складовою досліджень у соціальних, психологічних та культурологічних науках. Під цим поняттям розуміють особливості сприйняття, які залежать від гендерної ідентичності людини. Аналіз таких відмінностей дозволяє глибше зрозуміти, як соціальні ролі, стереотипи та культурні норми впливають на поведінку, мислення та рішення індивідів. У цій статті буде розглянуто основні аспекти методології дослідження гендерно-перцептивних відмінностей.

Гендерно-перцептивні відмінності стосуються того, як чоловіки та жінки (або представники інших гендерних ідентичностей) сприймають і інтерпретують інформацію. Ці відмінності можуть виявлятися у різних сферах, таких як комунікація, прийняття рішень, оцінка ризиків, емоційна реакція тощо. Розуміння цих аспектів має важливе значення для розробки гендерно-чутливих політик, освітніх програм та соціальних ініціатив.

Для проведення дослідження гендерно-перцептивних відмінностей важливим є вибір відповідних методик, які дозволять отримати надійні та валідні результати [16]:

1. Анкетування

Анкетування є одним із найпоширеніших методів збору даних у соціологічних та психологічних дослідженнях. Для вивчення гендерно-перцептивних відмінностей можна використовувати:

- Стандартизовані анкети: Вони дозволяють порівнювати відповіді респондентів за чітко визначеними параметрами. Наприклад, тестування гендерних стереотипів або сприйняття ролей чоловіків і жінок у суспільстві.

- Авторські анкети: У разі необхідності можна розробити спеціальні запитання, адаптовані до специфіки вибраної тематики дослідження.

2. Спостереження

Метод спостереження дозволяє аналізувати поведінку учасників у природних умовах. Наприклад:

- Спостереження за міжособистісними взаємодіями в групах різного складу (чоловічих, жіночих, змішаних).

- Аналіз невербальної комунікації як прояву гендерних особливостей.

3. Сиходіагностичні методики

Для оцінки індивідуальних характеристик респондентів можна використовувати психодіагностичні тести:

- Опитувальник Бем для визначення гендерної ідентичності (BSRI): Допомагає оцінити рівень маскулінності, фемінності та андрогінії.

- Тест на сприйняття гендерних ролей: дозволяє виявити стереотипи щодо поведінки чоловіків і жінок.

4. Контент-аналіз

Цей метод передбачає аналіз текстової чи візуальної інформації для виявлення гендерних аспектів. Наприклад:

- Аналіз медійного контенту (реклами, статей, фільмів) на предмет гендерних стереотипів.

- Вивчення текстів самозвітів учасників дослідження.

5. Експериментальні методи

Експерименти дозволяють створити контрольовані умови для перевірки гіпотез. Наприклад:

- Проведення рольових ігор для аналізу поведінкових моделей у гендерно забарвлених ситуаціях.

- Використання методики «подвійного сліпого експерименту» для виключення впливу упереджень дослідника.

6. Методи статистичного аналізу

Для обробки отриманих даних використовуються кількісні методи аналізу:

- Кореляційний аналіз для встановлення зв'язків між змінними (наприклад, рівнем освіти та гендерними стереотипами).

7. Методи самооцінки та рефлексії

Респондентам пропонується оцінити власне сприйняття чи поведінку в гендерному контексті, що дозволяє виявити їхню суб'єктивну позицію та рівень усвідомлення власної ідентичності.

Застосування вищеописаних методик у комплексі дозволяє отримати багатовимірний погляд на проблему гендерно-перцептивних відмінностей та забезпечити валідність і надійність результатів дослідження [17].

Для забезпечення репрезентативності та надійності отриманих результатів дослідження було сформовано вибірку, яка включала представників різних гендерних груп, вікових категорій та професійних сфер. Загальна кількість учасників становила 20 осіб, серед яких 10 жінок та 10 чоловіків. Такий паритетний розподіл дозволив забезпечити рівномірність аналізу гендерно-перцептивних відмінностей.

Критеріями відбору учасників були:

1. Вік: у дослідженні брали участь особи віком від 18 до 55 років. Цей діапазон дозволив охопити як молодших, так і старших дорослих, що сприяло аналізу змін у гендерних перцепціях залежно від вікових особливостей.

2. Освіта: учасники мали різний рівень освіти – від середньої до вищої. Це дало змогу врахувати вплив освітнього рівня на формування гендерних установок.

3. Професійна сфера: до вибірки увійшли представники таких сфер, як освіта, медицина, ІТ, бізнес та сфера обслуговування. Це сприяло виявленню можливих професійно-обумовлених гендерних стереотипів.

4. Регіон проживання: Географічний розподіл учасників охоплював як міські, так і сільські населені пункти, що дозволило дослідити вплив урбанізації на гендерні уявлення.

Усі учасники брали участь у дослідженні на добровільній основі. Перед початком опитування їм було надано детальну інформацію про мету дослідження, його етапи та умови конфіденційності.

Для вимірювання рівня гендерних стереотипів використовувалася адаптована версія шкали Гендерних Установок (Gender Attitudes Scale), яка була перевірена на валідність і надійність у попередніх дослідженнях в українському контексті. Усі етапи дослідження відповідали етичним стандартам соціально-психологічних досліджень. Особлива увага приділялася забезпеченню конфіденційності отриманих даних та добровільній участі респондентів. Учасники мали право відмовитися від участі на будь-якому етапі без пояснення причин, а також отримати доступ до результатів дослідження після його завершення за запитом. Таким чином, обрана методологія забезпечила комплексний підхід до вивчення гендерно-перцептивних відмінностей, враховуючи як кількісні, так і якісні аспекти аналізу [18].

2.2. Методи збору даних: анкети, інтерв'ю, експериментальні завдання

У рамках дослідження гендерно-перцептивних відмінностей у формуванні першого враження у соціальній взаємодії було застосовано комплексний підхід до збору даних. Основна увага приділялася використанню валідних і надійних інструментів, які дозволяють отримати репрезентативну інформацію про особливості поведінки чоловіків і жінок у різних соціальних контекстах. Учасниками дослідження стали 20 осіб, серед яких рівномірно представлені чоловіки та жінки (по 10 осіб кожної статі). Вік респондентів варіювався від 18 до 55 років.

У межах дослідження, спрямованого на вивчення гендерно-перцептивних відмінностей у формуванні першого враження в соціальній взаємодії, було застосовано комплексний підхід до збору та аналізу даних. Нижче наведено детальний опис методів збору даних, інструментів вимірювання та характеристик вибірки.

Методи збору даних

1. Анкетування:

Для отримання первинної інформації про учасників використовували стандартизовані анкети, які включали як демографічні питання, так і запитання, що стосувалися їхніх поглядів на гендерні ролі та установки.

2. Інтерв'ю: з метою глибшого розуміння особистих сприйняття і мотивацій учасників проводилися напівструктуровані інтерв'ю. Цей метод дозволив виявити приховані аспекти гендерних стереотипів та їх вплив на соціальну взаємодію.

3. Експериментальні завдання: для аналізу поведінкових моделей у гендерно забарвлених ситуаціях проводилися рольові ігри. Учасникам пропонувалося виконувати завдання, які моделювали типові соціальні сценарії, що включали гендерні аспекти. Це дозволило спостерігати за реальними реакціями та взаємодіями в умовах, максимально наближених до реального життя.

Інструменти дослідження

1. Опитувальник Бем:

Використовувався для оцінки рівня маскулінності, фемінності або андрогінності учасників. Цей інструмент дозволив визначити гендерну ідентичність респондентів та її вплив на формування першого враження.

2. Шкала Гендерних Установок (Gender Attitudes Scale):

Було використано адаптовану версію цієї шкали, яка раніше пройшла перевірку на валідність і надійність в українському контексті. Шкала допомогла виміряти рівень гендерних стереотипів у кожного учасника [59].

3. Стандартизовані анкети включали питання з вибором варіантів відповіді, шкали оцінювання та відкриті запитання для збору якісних даних.

У дослідженні взяли участь 20 осіб віком від 18 до 55 років. Гендерний склад був рівномірно розподілений: 10 жінок і 10 чоловіків. Такий підхід забезпечив збалансованість вибірки та надав можливість порівняння результатів між групами.

1. Попередній етап:

Проведено інструктаж учасників щодо цілей дослідження, методів збору даних та умов конфіденційності.

2. Основний етап:

Учасники заповнили стандартизовані анкети та опитувальник Бем. Після цього частина респондентів брала участь у рольових іграх, під час яких спостерігалася їхня поведінка в заданих соціальних сценаріях. Завершальним етапом було проведення індивідуальних інтерв'ю.

3. Обробка даних:

Зібрані дані були проаналізовані за допомогою статистичних методів для виявлення закономірностей у сприйнятті першого враження залежно від гендерних факторів.

Основна мета

Дослідження спрямоване на виявлення впливу гендерних стереотипів на формування першого враження під час соціальної взаємодії, а також на встановлення відмінностей у цьому процесі між чоловіками та жінками.

Результати (попередній аналіз)

Попередній аналіз зібраних даних вказує на те, що гендерні стереотипи відіграють значну роль у формуванні першого враження. Зокрема:

- Чоловіки частіше оцінювали представників своєї статі як більш компетентних у професійних ситуаціях.
- Жінки демонстрували вищий рівень емпатії у рольових іграх, що впливало на їхню здатність створювати позитивне перше враження.

- Гендерна ідентичність, визначена за допомогою опитувальника Бем, мала суттєвий вплив на поведінкові моделі учасників.

Дослідження підтвердило значущість гендерних стереотипів у процесах соціальної взаємодії та формуванні першого враження. Подальший аналіз дозволить глибше зрозуміти механізми цих процесів і розробити рекомендації щодо зменшення впливу стереотипів у суспільстві.

Застосовані методи збору даних, такі як анкети, інтерв'ю та експериментальні завдання, у поєднанні з валідними інструментами оцінювання, забезпечили комплексний аналіз гендерно-перцептивних відмінностей у формуванні першого враження. Отримані результати сприятимуть розумінню специфіки соціальної взаємодії між чоловіками та жінками в українському контексті [19].

2.3. Інструменти дослідження: опитувальники, шкали оцінки першого враження, гендерні індикатори

Формування першого враження є важливим аспектом соціальної взаємодії, оскільки воно впливає на подальшу комунікацію між людьми. Одним із ключових чинників, що визначають характер першого враження, є гендерні особливості, які впливають на сприйняття та оцінку поведінки інших людей. Дослідження у цій сфері дозволяють краще зрозуміти механізми взаємодії між індивідами та сприяти покращенню міжособистісних стосунків.

Метою даного дослідження є аналіз гендерно-перцептивних відмінностей у процесі формування першого враження під час соціальної взаємодії. Особливу увагу приділено вивченню того, як чоловіки та жінки оцінюють один одного під час першої зустрічі, а також які фактори впливають на ці оцінки.

Перші враження формуються швидко, часто за кілька секунд після початку взаємодії. Цей процес базується на обмеженій інформації, яку людина отримує про іншу особу. Згідно з теорією когнітивного спрощення, людський

мозок прагне звести складну інформацію до простих категорій. У цьому контексті гендер є однією з найбільш очевидних характеристик, які впливають на сприйняття. Дослідження показують, що гендерні стереотипи відіграють важливу роль у формуванні першого враження. Наприклад, чоловіків часто сприймають як більш компетентних та рішучих, тоді як жінок – як більш емоційних і турботливих. Ці стереотипи можуть впливати на оцінку професійних якостей, рівня довіри та навіть соціального статусу.

Для аналізу гендерно-перцептивних відмінностей було використано опитувальник Бем, який дозволяє визначити рівень маскулінності, фемінності та андрогінності особистості. Опитувальник складається з набору характеристик, які респонденти оцінюють за ступенем їхньої відповідності власному «Я». Додатково застосовувалися методи спостереження та інтерв'ювання для збору даних про поведінкові прояви під час першої зустрічі [20].

У дослідженні взяли участь 20 осіб (10 чоловіків і 10 жінок) віком від 20 до 35 років. Учасники були розділені на пари, які не знали один одного до експерименту. Кожній парі пропонувалося провести 10-хвилинну розмову на нейтральну тему, після чого вони заповнювали анкети з оцінкою свого співрозмовника. Аналіз отриманих даних показав ряд цікавих тенденцій. По-перше, чоловіки частіше оцінювали жінок за зовнішніми характеристиками, такими як привабливість і доглянутість. Жінки ж більше звертали увагу на вербальні та невербальні сигнали, такі як тон голосу, манера спілкування та емоційна відкритість.

По-друге, гендерні стереотипи значною мірою впливали на оцінку компетентності співрозмовника. Наприклад, чоловіки частіше сприймали інших чоловіків як більш впевнених у собі та компетентних у професійних питаннях. Жінки, своєю чергою, високо оцінювали емоційну чутливість інших жінок.

По-третє, було виявлено, що рівень андрогінності (здатність поєднувати маскулінні та фемінні риси) позитивно корелює з рівнем довіри до співрозмовника незалежно від його статі. Учасники з високим рівнем

андрогінності демонстрували більш гнучкий підхід до оцінки інших людей та були менш схильними до стереотипізації.

Отримані результати свідчать про те, що гендерні стереотипи залишаються важливим чинником у процесі формування першого враження. Вони можуть як сприяти встановленню контакту, так і створювати бар'єри у комунікації. Наприклад, надмірна увага до зовнішнього вигляду може відволікати від оцінки особистісних якостей співрозмовника.

Водночас результати дослідження підкреслюють важливість розвитку андрогінних рис у сучасному суспільстві. Люди з такими рисами здатні краще адаптуватися до різних соціальних ситуацій і уникати упереджень у сприйнятті інших. Гендерно-перцептивні відмінності відіграють значну роль у формуванні першого враження під час соціальної взаємодії. Чоловіки та жінки по-різному сприймають один одного, що обумовлено як біологічними, так і соціокультурними факторами. Для зменшення впливу стереотипів і покращення міжособистісного спілкування важливо розвивати навички емпатії та критичного мислення. Подальші дослідження у цій сфері можуть включати аналіз впливу вікових та культурних чинників на гендерне сприйняття, а також розробку практичних рекомендацій для покращення комунікативної компетентності в різних соціальних контекстах [21].

Гендерні ролі є важливою складовою соціального життя, які впливають на поведінку, очікування та взаємодію між людьми. У сучасному світі часто виникає потреба у вивченні того, як люди сприймають ці ролі, які стереотипи вони мають та як це впливає на їхнє ставлення до чоловіків і жінок. Одним із методів аналізу є тест на сприйняття гендерних ролей, який дозволяє виявити стереотипи та упередження щодо поведінки представників різних статей.

Гендерні ролі – це сукупність соціальних очікувань, які визначають, як чоловіки та жінки повинні поводитися, виглядати чи виконувати певні функції в суспільстві. Вони формуються під впливом культури, традицій, освіти та соціального середовища. Наприклад, у багатьох культурах існує уявлення про те, що чоловік має бути сильним і рішучим, а жінка – турботливою і ніжною.

Гендерні стереотипи можуть обмежувати можливості людей, впливати на їхні рішення та формувати нерівність у різних сферах життя. Наприклад, стереотипи можуть впливати на вибір професії, ставлення до сімейних обов'язків чи навіть на рівень доступу до освіти. Дослідження цих стереотипів допомагає краще зрозуміти суспільні проблеми та сприяти формуванню більш рівноправного середовища.

Тест на сприйняття гендерних ролей зазвичай включає серію питань або ситуацій, які пропонуються респондентам для оцінки. Мета тесту – визначити, як люди ставляться до певних гендерних норм і чи мають вони упередження щодо поведінки чоловіків і жінок. Наприклад, учасникам можуть запропонувати оцінити такі твердження [22]:

- «Чоловіки краще справляються з керівними посадами».
- «Жінки повинні більше уваги приділяти сім'ї, ніж кар'єрі».
- «Чоловікам не личить проявляти емоції».

Відповіді на ці питання допомогли виявити рівень стереотипного мислення та його вплив на сприйняття гендерних ролей. Результати тесту показали, наскільки сильно респонденти дотримуються традиційних уявлень про гендерні ролі або наскільки вони відкриті до змін. Високий рівень стереотипів може свідчити про необхідність проведення освітніх заходів чи кампаній для підвищення обізнаності про гендерну рівність. Низький рівень упереджень свідчить про прогрес у зміні суспільного мислення. Тест на сприйняття гендерних ролей широко використовується у соціологічних дослідженнях, освітніх програмах та корпоративній сфері. Він допомагає оцінити рівень гендерної рівності в колективах, виявити проблеми у взаємодії між працівниками та розробити ефективні стратегії для їх вирішення [23].

Тест на сприйняття гендерних ролей є важливим інструментом для аналізу суспільного ставлення до чоловіків і жінок. Він дозволяє виявити стереотипи, які можуть обмежувати можливості людей, і сприяє формуванню більш рівноправного суспільства. Результати таких тестів можуть бути корисними для розробки політик, спрямованих на подолання гендерної

нерівності та створення умов для гармонійного розвитку кожної людини незалежно від її статі.

Проблематика гендерних установок та їх впливу на соціальну взаємодію є актуальною темою для сучасних досліджень. Одним із важливих аспектів є розуміння того, як гендерні відмінності впливають на формування першого враження у міжособистісному спілкуванні. Шкала Гендерних Установок (Gender Attitudes Scale) дозволяє оцінити особливості сприйняття та ставлення до представників різних статей, що є важливим для аналізу соціальної динаміки.

Гендерні установки є важливим аспектом суспільного життя, що впливає на взаємодію між людьми, формування соціальних ролей та розподіл ресурсів. Для дослідження цих установок у науковій спільноті використовуються різні методи і підходи. Одним із найбільш ефективних інструментів є Шкала Гендерних Установок (Gender Attitudes Scale). Цей інструмент дозволяє оцінити ставлення індивідів до питань гендерної рівності, ролей чоловіків і жінок у суспільстві, а також їхніх прав і можливостей [24].

Шкала Гендерних Установок – це стандартизований опитувальник, призначений для вимірювання переконань, ставлення та уявлень людей щодо гендерних ролей. Вона базується на твердженнях, які учасники оцінюють за шкалою, що може включати варіанти від «повністю згоден» до «повністю не згоден». Такий підхід дозволяє отримати кількісні дані про гендерні установки в різних соціальних групах.

Шкалу було створено з метою виявлення стереотипів і упереджень, які впливають на сприйняття гендерних ролей у суспільстві. Вона охоплює різні аспекти життя, включно з працевлаштуванням, освітою, сімейними обов'язками та політичною участю.

Зазвичай Шкала Гендерних Установок складається з кількох блоків тверджень, кожен із яких стосується окремого аспекту гендерної рівності. Наприклад:

1. «Ролі в сім'ї» твердження про те, хто має виконувати хатню роботу або виховувати дітей.

2. Професійна діяльність: питання про те, чи мають жінки працювати нарівні з чоловіками.

3. Освіта: переконання щодо доступу жінок і чоловіків до освіти.

4. Політична участь: ставлення до участі жінок у політичному житті.

Кожне твердження спрямоване на вимірювання рівня підтримки або несприйняття традиційних гендерних ролей. Наприклад, одне з тверджень може звучати так: «Жінки повинні залишатися вдома і займатися дітьми, а чоловіки – заробляти гроші». Респондентам пропонується оцінити свою згоду або незгоду з цим твердженням. Основною метою використання Шкали Гендерних Установок є отримання інформації про те, як суспільство сприймає гендерні ролі та які стереотипи існують у цій сфері. Це важливо для розуміння динаміки соціальних змін і виявлення проблемних зон, які потребують уваги [25].

Шкала також використовується для оцінки ефективності програм і ініціатив, спрямованих на просування гендерної рівності. Наприклад, після впровадження освітньої програми можна провести опитування за допомогою цієї шкали, щоб зрозуміти, чи змінилися установки учасників щодо гендерних питань. Шкала Гендерних Установок є цінним інструментом для соціологів, психологів та інших дослідників. Вона дозволяє отримати об'єктивні дані про ставлення до гендерних питань у різних країнах, культурах і соціальних групах. Це особливо важливо в контексті глобалізації та посилення уваги до питань рівності.

Дані, отримані за допомогою цієї шкали, можуть бути використані для:

- Аналізу змін у суспільних установках щодо гендеру.
- Порівняння рівня гендерної рівності в різних країнах.
- Визначення впливу соціальних і культурних факторів на формування гендерних установок.
- Розробки рекомендацій для політиків і громадських організацій.

Попри свою ефективність, Шкала Гендерних Установок має певні обмеження. Одним із головних викликів є суб'єктивність відповідей респондентів. Люди можуть відповідати нещиро через страх осуду або бажання

відповідати соціальним нормам. Ще одним викликом є культурні відмінності. Твердження, які є релевантними для однієї культури, можуть бути неприйнятними або незрозумілими для іншої. Тому важливо адаптувати шкалу до конкретного культурного контексту перед її використанням. Шкала Гендерних Установок є потужним інструментом для дослідження суспільного сприйняття гендерних ролей і рівності. Вона допомагає виявляти стереотипи та упередження, що існують у суспільстві, і сприяє розробці ефективних стратегій для їх подолання [26].

Зазвичай Шкала Гендерних Установок складається з кількох блоків тверджень, кожен із яких стосується окремого аспекту гендерної рівності. Наприклад:

1. Ролі в сім'ї: твердження про те, хто має виконувати хатню роботу або виховувати дітей.
2. Професійна діяльність: питання про те, чи мають жінки працювати нарівні з чоловіками.
3. Освіта: переконання щодо доступу жінок і чоловіків до освіти.
4. Політична участь: ставлення до участі жінок у політичному житті.

Кожне твердження спрямоване на вимірювання рівня підтримки або несприйняття традиційних гендерних ролей. Наприклад, одне з тверджень може звучати так: «Жінки повинні залишатися вдома і займатися дітьми, а чоловіки – заробляти гроші». Респондентам пропонується оцінити свою згоду або незгоду з цим твердженням. Основною метою використання Шкали Гендерних Установок є отримання інформації про те, як суспільство сприймає гендерні ролі та які стереотипи існують у цій сфері. Це важливо для розуміння динаміки соціальних змін і виявлення проблемних зон, які потребують уваги.

Шкала також використовується для оцінки ефективності програм і ініціатив, спрямованих на просування гендерної рівності. Наприклад, після впровадження освітньої програми можна провести опитування за допомогою цієї шкали, щоб зрозуміти, чи змінилися установки учасників щодо гендерних питань. Шкала Гендерних Установок є цінним інструментом для соціологів,

психологів та інших дослідників. Вона дозволяє отримати об'єктивні дані про ставлення до гендерних питань у різних країнах, культурах і соціальних групах. Це особливо важливо в контексті глобалізації та посилення уваги до питань рівності.

Дані, отримані за допомогою цієї шкали, можуть бути використані для:

- Аналізу змін у суспільних установах щодо гендеру.
- Порівняння рівня гендерної рівності в різних країнах.
- Визначення впливу соціальних і культурних факторів на формування гендерних установок.
- Розробки рекомендацій для політиків і громадських організацій.

Попри свою ефективність, Шкала Гендерних Установок має певні обмеження. Одним із головних викликів є суб'єктивність відповідей респондентів. Люди можуть відповідати нещиро через страх осуду або бажання відповідати соціальним нормам. Ще одним викликом є культурні відмінності. Твердження, які є релевантними для однієї культури, можуть бути неприйнятними або незрозумілими для іншої. Тому важливо адаптувати шкалу до конкретного культурного контексту перед її використанням.

Шкала Гендерних Установок є потужним інструментом для дослідження суспільного сприйняття гендерних ролей і рівності. Вона допомагає виявляти стереотипи та упередження, що існують у суспільстві, і сприяє розробці ефективних стратегій для їх подолання. У сучасному світі, де питання гендерної рівності набувають все більшої актуальності, використання таких інструментів стає необхідністю. Це дозволяє не лише краще розуміти суспільство, але й активно впливати на його розвиток у напрямку більшої справедливості та рівноправності.

Метою дослідження було вивчити гендерно-перцептивні відмінності у формуванні першого враження під час соціальної взаємодії. Основна увага приділялася аналізу того, як гендерні установки впливають на сприйняття інших людей у перші хвилини знайомства. У дослідженні взяли участь 20 осіб віком від 18 до 55 років. Для збору даних використовувалася Шкала Гендерних Установок,

яка дозволила оцінити рівень гендерних стереотипів та установок учасників. Крім того, учасникам пропонували переглянути фотографії незнайомих людей і сформулювати своє перше враження про них. Аналіз відповідей дозволив виявити закономірності у сприйнятті залежно від гендерної приналежності об'єкта та суб'єкта оцінювання.

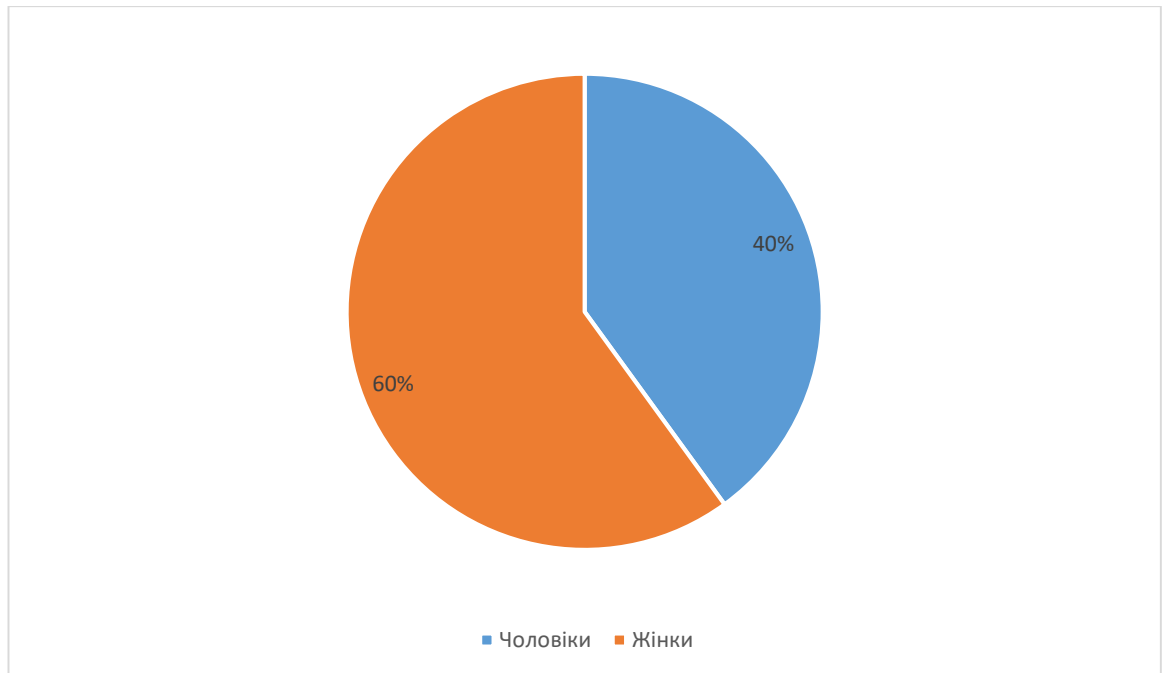

Рис. 2.1. Результати аналізу першого враження чоловіків та жінок

Аналіз результатів показав, що гендерні установки значно впливають на формування першого враження. Чоловіки та жінки по-різному оцінювали зовнішність, вираз обличчя та невербальні сигнали людей протилежної статі. Наприклад, чоловіки частіше звертали увагу на поведінку, на манеру спілкування, внутрішню привабливість жінок. Дівчата ж навпаки, більше зосереджувалися на емоційному вираженні та деталях зовнішнього вигляду чоловіків. Під час дослідження виявилось, що чоловіки менше відносяться до зовнішності людини. Перше враження має значення, але, вони хочуть більше взнати про людину. Чоловіки можуть відразу створювати картину майбутніх відносин. Для них важливий не тільки зовнішність, але й внутрішній світ дівчини.

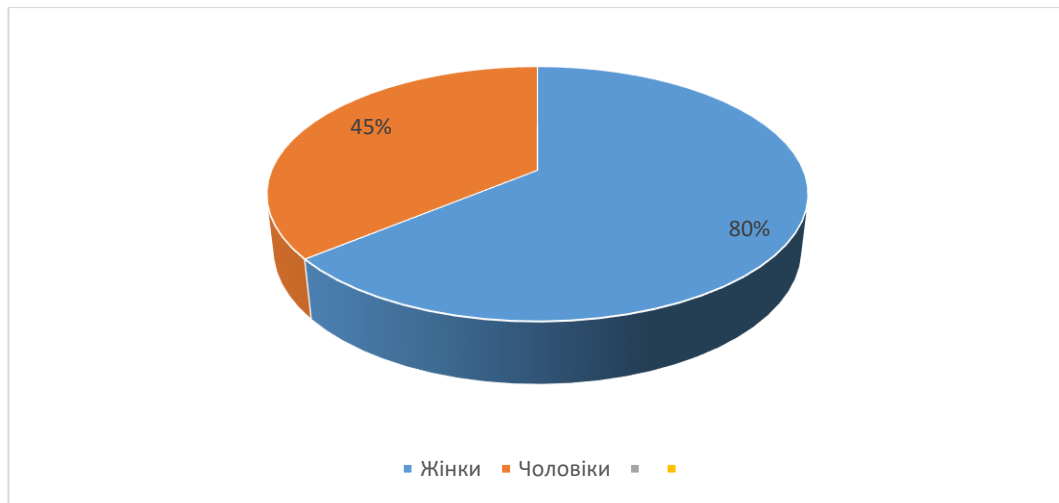

Рис. 2.2. Аналіз результатів. Значення зовнішності для жінок та чоловіків

Крім того, було виявлено, що учасники з високим рівнем традиційних гендерних установок демонстрували більш стереотипне сприйняття. Наприклад, вони частіше асоціювали чоловіків із професійною компетентністю, а жінок – із емоційною чутливістю [27]. Учасники з низьким рівнем гендерних установок проявляли більшу гнучкість у своїх оцінках і рідше використовували стереотипи.

Отримані результати підтверджують, що гендерні установки є важливим фактором, який впливає на формування першого враження. Це має значення не лише для міжособистісного спілкування, але й для професійної діяльності, зокрема у сферах, де важливе швидке прийняття рішень на основі оцінки інших людей. Розуміння механізмів впливу гендерних установок може сприяти розвитку більш гармонійної соціальної взаємодії. Наприклад, навчання критичного мислення та усвідомлення власних стереотипів може допомогти зменшити їхній негативний вплив. Дослідження показало, що гендерні установки відіграють важливу роль у формуванні першого враження. Люди з різним рівнем гендерних стереотипів по-різному сприймають інших, що може впливати на якість їхньої соціальної взаємодії. Подальші дослідження у цій сфері можуть допомогти розробити ефективні стратегії для подолання негативного впливу гендерних стереотипів у суспільстві [28].

Подальші дослідження можуть бути спрямовані на вивчення впливу культурних факторів на гендерні установки та їхній зв'язок із формуванням першого враження. Також важливо дослідити роль інших чинників, таких як вік, освіта та соціальний статус, у процесах сприйняття. Таким чином, розуміння гендерно-перцептивних відмінностей є ключовим для побудови ефективної комунікації та подолання бар'єрів, які можуть виникати через стереотипне мислення.

Висновки до другого розділу

У другому розділі роботи було розглянуто методологічні аспекти дослідження гендерно-перцептивних відмінностей, що дозволило створити ґрунтовну основу для подальшого аналізу зібраних даних. Основна увага була приділена розробці вибірки, визначенню методів збору даних та інструментів, які забезпечують валідність і надійність отриманих результатів.

По-перше, було сформовано вибірку дослідження, яка відповідає основним критеріям репрезентативності та різноманітності. Учасники були відібрані з урахуванням вікових, гендерних та соціокультурних характеристик, що дозволяє врахувати широкий спектр факторів, які можуть впливати на гендерні перцепції. Особливу увагу було приділено етичним аспектам: забезпечено добровільність участі, анонімність респондентів та інформовану згоду на участь у дослідженні.

По-друге, для збору даних були використані різноманітні методи: анкети, інтерв'ю та експериментальні завдання. Такий підхід дозволив отримати як кількісну, так і якісну інформацію, що сприяє багатогранному аналізу досліджуваного явища. Анкетування забезпечило широке охоплення респондентів, тоді як інтерв'ю дало змогу глибше зрозуміти суб'єктивні аспекти сприйняття. Експериментальні завдання, у свою чергу, дозволили перевірити гіпотези у контрольованих умовах.

По-третє, у дослідженні використовувалися валідовані інструменти, зокрема опитувальники, шкали оцінки першого враження та гендерні індикатори. Це забезпечило точність вимірювань і можливість порівняння отриманих результатів із попередніми дослідженнями в цій сфері. Використання таких інструментів також сприяє підвищенню наукової обґрунтованості роботи.

Таким чином, розроблена методологія дослідження враховує всі ключові аспекти, необхідні для досягнення поставлених цілей. Вибірка, методи збору даних та інструменти були підібрані відповідно до актуальних наукових стандартів і забезпечують можливість отримання достовірних та релевантних результатів.

РОЗДІЛ III

АНАЛІЗ РЕЗУЛЬТАТІВ ЕМПІРИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ

3.1. Виявлення гендерних відмінностей у формуванні першого враження

Формування першого враження є важливим психологічним процесом, який впливає на подальшу взаємодію між людьми. Це явище має значний вплив як у професійній, так і в особистій сфері життя. Перші секунди знайомства здатні визначити ставлення однієї особи до іншої, що може залишатися незмінним протягом тривалого часу. У цьому контексті дослідження гендерних відмінностей у формуванні першого враження є надзвичайно актуальним, оскільки чоловіки і жінки можуть мати різні підходи до сприйняття та оцінки інших людей.

Формування першого враження базується на декількох ключових аспектах, серед яких можна виділити зовнішній вигляд, невербальну комунікацію, манеру мовлення та поведінку. Зовнішність людини, включаючи одяг, зачіску та міміку, є першим сигналом, який сприймається іншими. Невербальні сигнали, такі як жести, постава та зоровий контакт, також відіграють важливу роль у створенні загального образу.

Манера мовлення, включаючи тон голосу, швидкість мовлення та словниковий запас, додає інформацію до формування враження. Поведінкові аспекти, такі як ввічливість, відкритість або стриманість, завершують загальну картину. Гендерна належність впливає як на сприйняття інших людей, так і на те, як людина сама презентує себе. Дослідження показують, що чоловіки і жінки звертають увагу на різні аспекти під час оцінки інших. Наприклад, жінки частіше зосереджуються на деталях зовнішнього вигляду та невербальних сигналах, тоді як чоловіки можуть більше акцентувати увагу на загальному враженні та поведінці співрозмовника. Жінки зазвичай краще розпізнають емоції

співрозмовника завдяки своїй схильності до емпатії. Це може пояснюватися як біологічними особливостями, так і соціальними чинниками, які впливають на розвиток комунікативних навичок у дитинстві. Чоловіки ж схильні більше покладатися на логіку та раціональну оцінку ситуації, що може проявлятися у менш емоційно забарвленому сприйнятті.

Стереотипи відіграють значну роль у формуванні першого враження. Соціальні очікування щодо поведінки чоловіків і жінок можуть впливати на те, як вони сприймаються іншими. Наприклад, жінок частіше оцінюють за їхньою зовнішністю та манерами, тоді як чоловіків – за їхньою професійною компетентністю чи статусом. Такі стереотипи можуть призводити до упереджених суджень і впливати на об'єктивність оцінки. Наприклад, жінка-лідер може бути сприйнята як менш компетентна через очікування суспільства щодо її поведінки. Чоловік у подібній ролі може отримати більше довіри завдяки усталеним уявленням про лідерство.

Розуміння гендерних відмінностей у формуванні першого враження має велике практичне значення. Це знання можна застосовувати у сферах бізнесу, освіти, медицини та інших галузях, де міжособистісна взаємодія є ключовим фактором успіху. Наприклад, у процесі найму працівників роботодавці можуть враховувати можливий вплив стереотипів на оцінку кандидатів і таким чином мінімізувати ризик упередженості. Крім того, знання про гендерні особливості може допомогти людям краще розуміти один одного та уникати конфліктів у міжособистісних стосунках. Це сприяє створенню більш гармонійного середовища для спілкування та співпраці.

Виявлення гендерних відмінностей у формуванні першого враження є важливим напрямком досліджень у психології та соціології. Чоловіки і жінки мають різні підходи до сприйняття інших людей, що пов'язано як із біологічними факторами, так і з соціальними стереотипами. Усвідомлення цих відмінностей дозволяє ефективніше будувати комунікацію та уникати упередженості у взаємодії. Подальші дослідження у цій сфері можуть сприяти більш глибокому

розумінню механізмів формування першого враження та розробці стратегій для покращення міжособистісного спілкування.

У рамках дослідження було проведено аналіз гендерно-перцептивних особливостей формування першого враження у соціальній взаємодії. Учасниками дослідження стали 20 осіб віком від 18 до 55 років. Для досягнення поставлених цілей використовувалися різноманітні методи, зокрема контент-аналіз, експериментальні методи та кількісні підходи до обробки даних [29].

1. Експериментальні методи

- Проведення рольових ігор дозволило проаналізувати поведінкові моделі, які виникають у гендерно забарвлених ситуаціях. Цей підхід дав змогу виявити особливості реакцій учасників залежно від їхньої статі та соціальних ролей.

- Методика «подвійного сліпого експерименту» була застосована для виключення можливого впливу упереджень з боку дослідника. Це дозволило забезпечити об'єктивність отриманих результатів.

2. Опитувальники та шкали

- Шкала Гендерних Установок (Gender Attitudes Scale) була використана для оцінки рівня стереотипізації у сприйнятті гендерних ролей.

- Опитувальник Бем допоміг виявити існуючі стереотипи щодо поведінки чоловіків і жінок у різних соціальних контекстах.

3. Спостереження

- Було проведено спостереження за міжособистісними взаємодіями у групах різного складу: чоловічих, жіночих та змішаних. Це дозволило вивчити особливості невербальної комунікації, яка є важливим проявом гендерних відмінностей.

Для обробки отриманих даних застосовувалися кількісні методи аналізу:

- Кореляційний аналіз

Цей метод дозволив встановити зв'язки між окремими змінними, наприклад, рівнем освіти учасників і наявністю гендерних стереотипів у їхніх судженнях [30].

- Факторний аналіз

Застосування цього підходу допомогло виявити приховані структури у відповідях респондентів, що сприяло глибшому розумінню механізмів формування першого враження.

- Регресійний аналіз

За допомогою регресійного аналізу було здійснено прогнозування залежностей між змінними, такими як стать респондента, рівень його освіти та схильність до використання гендерних стереотипів.

Результати дослідження

Аналіз даних показав наявність виражених гендерних відмінностей у формуванні першого враження. Зокрема, чоловіки та жінки по-різному інтерпретують невербальні сигнали під час соціальної взаємодії. Наприклад, чоловіки частіше звертають увагу на зовнішній вигляд співрозмовника, тоді як жінки більше концентруються на емоційному стані та манері спілкування.

Рольові ігри продемонстрували, що жінки частіше проявляють емпатію та схильність до співпраці у конфліктних ситуаціях, тоді як чоловіки частіше обирають змагальні стратегії поведінки. Спостереження за змішаними групами виявило цікаву закономірність: у таких колективах частота проявів гендерних стереотипів значно зменшується порівняно з однорідними групами (чоловічими або жіночими). Це свідчить про те, що різноманітність сприяє більшій толерантності та гнучкості у сприйнятті соціальних ролей. Проведене дослідження підтвердило значущість гендерного чинника у формуванні першого враження під час соціальної взаємодії. Дані, отримані за допомогою різних методів, свідчать про те, що гендерні стереотипи відіграють важливу роль у процесах сприйняття та оцінювання інших людей. Результати цього дослідження можуть бути використані для подальшого вивчення питань гендерної взаємодії та розробки рекомендацій щодо зменшення впливу стереотипів у суспільстві.

Метою дослідження було виявлення гендерних відмінностей у формуванні першого враження під час соціальної взаємодії. У дослідженні взяли

участь 20 респондентів віком від 18 до 55 років. Для досягнення поставленої мети було використано низку методів, серед яких експериментальні підходи, контент-аналіз, спостереження та опитувальники.

Особливу увагу приділено гендерно-перцептивним відмінностям, які проявляються у перших враженнях, а також ролі соціальних стереотипів у цьому процесі. Для збору даних було застосовано методику «подвійного сліпого експерименту», що дозволило мінімізувати вплив упереджень з боку дослідника.

Додатково використовувались шкали Гендерних Установок (Gender Attitudes Scale) та опитувальник Бем для оцінки стереотипних уявлень щодо гендерних ролей. Також проводились рольові ігри, які дозволили проаналізувати поведінкові моделі учасників у ситуаціях із гендерним контекстом.

Для обробки отриманих даних застосовувались кількісні методи статистичного аналізу, зокрема:

- Кореляційний аналіз – для виявлення зв'язків між змінними, такими як рівень освіти та гендерні стереотипи.
- Факторний аналіз – для визначення прихованих структур у відповідях респондентів.
- Регресійний аналіз – для прогнозування залежностей між змінними.

Також було проведено спостереження за міжособистісними взаємодіями в групах різного складу (чоловічих, жіночих, змішаних). Особливу увагу звертали на аналіз невербальної комунікації, яка може бути проявом гендерних особливостей у поведінці.

Дослідження розпочалось із підготовчого етапу: було розроблено сценарії рольових ігор, які відображали типові соціальні ситуації з акцентом на гендерні аспекти. Наприклад, учасникам пропонувалось розіграти сцени співбесіди на роботу або знайомства в неформальній обстановці.

Під час експерименту респонденти були розподілені на групи за гендерною ознакою: чоловічі, жіночі та змішані. Кожна група брала участь у рольових іграх, а дослідники спостерігали за їхньою поведінкою та фіксували результати.

У сучасному суспільстві питання гендерної рівності та взаємодії між людьми різної статі стають дедалі більш актуальними. Одним із методів дослідження цих аспектів є використання рольових ігор, які дозволяють моделювати типові соціальні ситуації та аналізувати поведінку учасників. У даній статті розглядається практичне застосування рольових ігор для вивчення гендерних аспектів у соціальних взаємодіях.

Рольові ігри є ефективним інструментом для аналізу поведінки, оскільки вони дозволяють учасникам зануритися у певну ситуацію, відчувати її на собі та діяти відповідно до заданих умов. Цей метод є особливо корисним для вивчення соціальних аспектів, таких як міжособистісні стосунки, комунікативні навички, а також вплив стереотипів на прийняття рішень.

У контексті гендерних аспектів рольові ігри допомагають виявити приховані упередження, які можуть впливати на поведінку людей у різних ситуаціях. Наприклад, вони дозволяють дослідити, як гендерні стереотипи впливають на процес працевлаштування, сприйняття професійної компетентності або навіть на взаємодію в неформальному середовищі.

Одним із ключових елементів рольових ігор є сценарій, який задає рамки для дій учасників. Для дослідження гендерних аспектів були розроблені сценарії, що відображають типові життєві ситуації.

1. Співбесіда на роботу

У цьому сценарії один із учасників виконує роль роботодавця, а інший – кандидата на вакантну посаду. Завдання полягає у тому, щоб провести співбесіду, під час якої роботодавець оцінює кваліфікацію кандидата. Учасники можуть отримати додаткові інструкції, які включають гендерні упередження або стереотипи. Наприклад, роботодавцю можуть повідомити, що чоловіки краще справляються з технічними завданнями, а жінки – з комунікацією. Аналізуючи результати такої гри, можна зробити висновки про те, як стереотипи впливають на процес відбору кандидатів.

2. Знайомство в неформальній обстановці

Інший сценарій передбачає моделювання ситуації знайомства на вечірці чи іншому заході. Учасникам пропонується зіграти ролі людей, які вперше зустрічаються та мають налагодити контакт. У цьому випадку досліджуються аспекти невербальної комунікації, прояви симпатії або антипатії, а також гендерно обумовлені очікування щодо поведінки співрозмовника.

3. Обговорення в робочій групі

Ще одним цікавим прикладом є сценарій обговорення робочого проекту в команді. Учасники отримують ролі членів групи з різними рівнями досвіду та компетенцій. У ході гри можна спостерігати, як гендерні стереотипи впливають на розподіл ролей у групі, а також на те, чиї ідеї отримують більше уваги та підтримки.

Після завершення гри важливим етапом є обговорення та аналіз отриманих результатів. Учасники діляться своїми враженнями, обговорюють труднощі, з якими вони зіткнулися, а також аналізують свою поведінку та дії інших учасників. Цей етап дозволяє не лише зрозуміти вплив гендерних аспектів на соціальні взаємодії, але й підвищити обізнаність учасників щодо власних упереджень та стереотипів. Також це може стати основою для розробки рекомендацій щодо подолання дискримінації та створення більш інклюзивного середовища в різних сферах життя.

Рольові ігри є потужним інструментом для дослідження соціальних взаємодій і впливу гендерних аспектів на поведінку людей. Вони дозволяють не лише виявити приховані стереотипи та упередження, але й сприяють формуванню більш усвідомленого ставлення до питань гендерної рівності. Застосування цього методу може бути корисним як у наукових дослідженнях, так і в освітніх програмах або тренінгах для розвитку соціальних навичок. Таким чином, інтеграція рольових ігор у процес вивчення соціальних взаємодій є перспективним напрямком роботи з метою створення більш справедливого та гармонійного суспільства.

Для виключення суб'єктивного впливу дослідника використовувався метод «подвійного сліпого експерименту». Це означало, що ні учасники, ні

дослідники не знали про конкретну мету кожної окремої ситуації під час її проведення.

Додатково учасники заповнювали опитувальники, зокрема шкалу Гендерних Установок та опитувальник Бем, що дозволило оцінити їхні стереотипні уявлення про чоловічі та жіночі ролі.

На етапі аналізу даних застосовувались кількісні методи:

1. Кореляційний аналіз показав наявність позитивного зв'язку між рівнем освіти респондентів та їхньою схильністю до менш стереотипного сприйняття гендерних ролей.

2. Факторний аналіз дозволив виділити кілька основних факторів, які впливають на формування першого враження: зовнішній вигляд, невербальна поведінка та контекст взаємодії.

3. Регресійний аналіз продемонстрував залежність між рівнем гендерної рівності в установках респондентів і їхньою поведінкою в рольових іграх.

У процесі спостережень було відзначено, що чоловіки частіше використовували домінуючу невербальну комунікацію (жестикуляція, постава), тоді як жінки більше акцентували увагу на міміці та зоровому контакті. У змішаних групах спостерігалось вирівнювання цих проявів, що свідчить про взаємний вплив гендерних ролей у соціальній взаємодії.

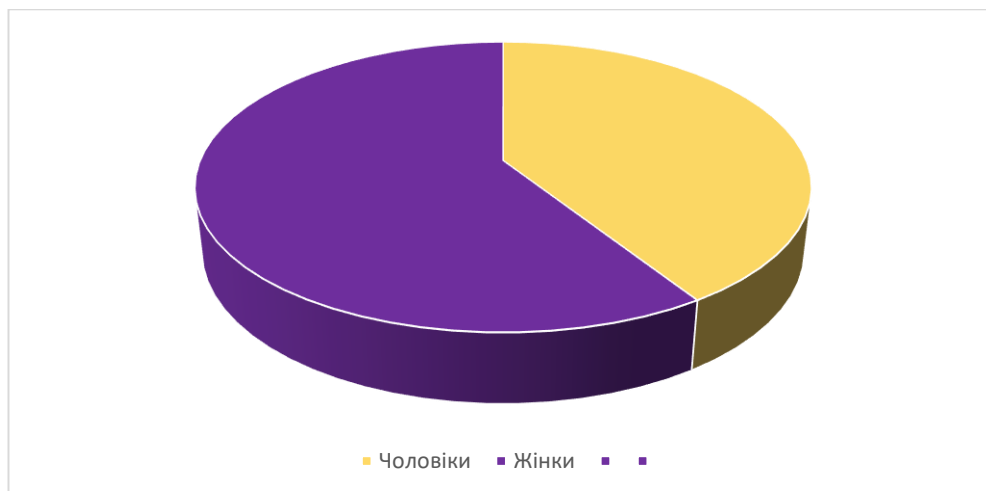

Рис. 3.1. Гендерні відмінності у формуванні першого враження між чоловіками та жінками

Результати дослідження підтвердили наявність гендерних відмінностей у формуванні першого враження, а також виявили вплив соціальних стереотипів на цей процес. Найбільш виразні відмінності проявлялись у невербальній комунікації та поведінкових моделях під час рольових ігор. Це дослідження може слугувати основою для подальших робіт у сфері соціальної психології та бути корисним для розробки тренінгів із гендерної чутливості в різних сферах суспільного життя.

3.2. Вплив соціальних ролей на перцептивні особливості чоловіків і жінок у взаємодії

Соціальні ролі відіграють важливу роль у формуванні поведінки, сприйняття та комунікації людей. Взаємодія між чоловіками і жінками часто підпорядковується певним стереотипам, які закріплені в культурі, традиціях та суспільних очікуваннях. Ці стереотипи впливають на перцептивні особливості, тобто на те, як люди сприймають один одного у процесі спілкування. Дослідження цієї теми дозволяє краще зрозуміти механізми міжособистісної взаємодії та уникнути можливих конфліктів, які можуть виникати через нерозуміння чи неправильне трактування поведінки іншої людини.

Соціальна роль визначається як сукупність очікувань, пов'язаних з поведінкою людини в певній соціальній ситуації. Наприклад, роль чоловіка традиційно асоціюється з рисами лідерства, рішучості та раціональності, тоді як роль жінки часто пов'язують із чутливістю, турботою та емоційністю. Ці ролі формуються під впливом соціалізації, яка починається ще в дитинстві і триває протягом усього життя. Взаємодія між чоловіками і жінками часто залежить від того, наскільки кожна сторона дотримується або відходить від цих соціальних очікувань. Наприклад, чоловік може сприймати жінку як менш компетентну в професійній сфері лише через те, що її поведінка не відповідає традиційній

"чоловічий" ролі. З іншого боку, жінка може вважати чоловіка надто агресивним або домінантним, якщо він демонструє поведінку, яка відповідає стереотипам про мужність.

Перцепція – це процес сприйняття та інтерпретації інформації про навколишній світ і людей. У контексті міжособистісної взаємодії перцепція включає оцінку зовнішнього вигляду, мови тіла, інтонації голосу та інших невербальних сигналів. Чоловіки і жінки можуть по-різному інтерпретувати ці сигнали через вплив соціальних ролей. Наприклад, дослідження показують, що чоловіки частіше звертають увагу на статус і компетентність співрозмовника, тоді як жінки більше орієнтовані на емоційний стан і невербальну комунікацію. Це може призводити до непорозумінь у спілкуванні: чоловік може не помітити емоційного підтексту слів жінки, тоді як жінка може недооцінити значення інформації, яку чоловік намагається передати.

Стереотипи є одним із ключових факторів, які впливають на сприйняття чоловіків і жінок у взаємодії. Вони можуть бути як позитивними, так і негативними, але в обох випадках вони обмежують об'єктивність оцінки іншої людини. Наприклад, стереотип про те, що жінки є кращими комунікаторами, може змусити чоловіка недооцінити свої власні комунікативні здібності або перекласти відповідальність за вирішення конфліктів на жінку.

З іншого боку, стереотип про те, що чоловіки є більш раціональними, може створити нерівність у прийнятті рішень у робочих чи сімейних ситуаціях. Жінка може відчувати себе менш компетентною через те, що її думка не враховується або сприймається як менш важлива. Невербальна комунікація є важливим елементом перцепції у міжособистісній взаємодії. Жести, міміка, поза та інтонація голосу можуть передавати більше інформації, ніж слова. Соціальні ролі впливають на те, як чоловіки і жінки використовують невербальні засоби комунікації. Наприклад, жінки частіше використовують відкриті жести та підтримують зоровий контакт під час розмови. Це пов'язано з тим, що їхня соціальна роль передбачає більшу емоційну відкритість і орієнтацію на підтримання гармонійних відносин. Чоловіки ж можуть демонструвати

стриманість у невербальній комунікації, що відповідає їхній традиційній ролі як «сильних» і «незалежних».

Вплив соціальних ролей на перцепцію має як позитивні, так і негативні наслідки. З одного боку, вони допомагають людям швидше адаптуватися до соціальних ситуацій і зрозуміти очікування оточуючих. З іншого боку, вони можуть обмежувати свободу самовираження і сприяти виникненню конфліктів.

Наприклад, якщо чоловік і жінка дотримуються традиційних гендерних ролей у спілкуванні, це може призвести до того, що вони не зможуть повністю зрозуміти один одного. Жінка може відчувати себе недооціненою через те, що її думки не беруться до уваги, тоді як чоловік може вважати себе відповідальним за вирішення всіх проблем у стосунках.

Соціальні ролі суттєво впливають на перцептивні особливості чоловіків і жінок у взаємодії. Вони формують очікування щодо поведінки іншої людини та впливають на інтерпретацію її дій і слів. Хоча соціальні ролі можуть допомагати в адаптації до суспільства, вони також створюють ризик виникнення стереотипів і нерозуміння. Для покращення міжособистісної взаємодії важливо усвідомлювати цей вплив і прагнути до більшої відкритості та гнучкості у сприйнятті інших людей. У сучасному суспільстві соціальні ролі відіграють важливу роль у формуванні міжособистісних взаємодій. Вони впливають не лише на поведінкові стратегії, але й на особливості сприйняття, або перцепції, які є ключовими у процесі комунікації між чоловіками та жінками. Перцептивні особливості визначають, як людина інтерпретує інформацію, отриману із зовнішнього світу, і відіграють важливу роль у побудові соціальних зв'язків. Соціальна роль визначається як сукупність очікувань, які суспільство покладає на індивіда залежно від його статусу чи положення у суспільстві. У контексті гендеру ці ролі часто мають стереотипний характер: чоловікам приписують риси лідерства, раціональності та рішучості, тоді як жінкам – емоційність, співчутливість і турботу. Ці стереотипи впливають на те, як представники різних статей сприймають одне одного під час взаємодії.

На думку дослідників, соціальні ролі формують певні когнітивні схеми, які впливають на процес обробки інформації. Наприклад, чоловіки можуть частіше звертати увагу на інформацію, пов'язану з досягненнями чи статусом, тоді як жінки можуть бути більш чутливими до емоційних сигналів і невербальної комунікації. Це зумовлено не лише біологічними відмінностями, але й соціокультурними чинниками, які формують очікування щодо поведінки чоловіків і жінок.

Дослідження показують, що чоловіки й жінки по-різному оцінюють ситуації та поведінку інших осіб. Наприклад, у професійному середовищі чоловіки можуть більше зосереджуватися на досягненні цілей і розв'язанні конкретних завдань, тоді як жінки частіше звертають увагу на емоційний клімат і підтримання гармонії в колективі. Це пояснюється тим, що соціальні ролі жінок традиційно асоціюються з підтримкою та взаємодопомогою, тоді як чоловічі ролі – з конкуренцією та суперництвом. У міжособистісному спілкуванні також спостерігаються відмінності. Чоловіки зазвичай орієнтовані на змістову частину розмови та намагаються знайти практичне рішення проблеми. Жінки ж приділяють більше уваги емоційній складовій комунікації, прагнучи зрозуміти почуття співрозмовника та створити атмосферу довіри. Такі особливості впливають на те, як представники різних статей сприймають одне одного й реагують у процесі взаємодії.

Стереотипи є важливим чинником, який впливає на сприйняття чоловіків і жінок одне одного. Вони формуються під впливом культурних традицій, сімейного виховання та медійного середовища. Наприклад, якщо в суспільстві існує стереотип про те, що чоловік має бути сильним і рішучим, то будь-яка демонстрація емоцій з його боку може сприйматися як слабкість. У свою чергу, жінка, яка проявляє лідерські якості або демонструє високий рівень амбіційності, може бути неправильно зрозуміла або навіть засуджена. Такі стереотипи часто призводять до упередженого ставлення та помилкового сприйняття в процесі взаємодії. Наприклад, чоловік може недооцінювати професійні здібності жінки через упередження щодо її компетентності в певних сферах діяльності. Водночас

жінка може помилково інтерпретувати стриманість чоловіка як байдужість або холодність. Зміни в суспільстві поступово впливають на трансформацію соціальних ролей і відповідно на перцептивні особливості чоловіків і жінок. Сучасний світ стає дедалі більш відкритим до гендерної рівності, що дозволяє людям виходити за межі традиційних ролей і розвивати нові моделі поведінки.

Наприклад, сьогодні дедалі більше чоловіків бере активну участь у вихованні дітей і виконанні домашніх обов'язків, що раніше вважалося переважно жіночою справою. У свою чергу, жінки все частіше займають керівні посади та беруть участь у політичному житті. Такі зміни сприяють більш гнучкому сприйняттю соціальних ролей і зменшують вплив стереотипів на взаємодію між статями. Соціальні ролі мають значний вплив на перцептивні особливості чоловіків і жінок у процесі взаємодії. Вони визначають не лише моделі поведінки, але й спосіб сприйняття інформації та інтерпретації дій інших людей. Гендерні стереотипи можуть викривлювати це сприйняття, створюючи бар'єри для ефективної комунікації.

Однак із розвитком суспільства та зміною традиційних уявлень про гендерні ролі з'являється можливість для більш гармонійної взаємодії між чоловіками та жінками. Усвідомлення впливу соціальних ролей на перцепцію є важливим кроком до подолання стереотипів і створення умов для рівноправного партнерства в усіх сферах життя.

3.3. Аналіз стереотипів у сприйнятті зовнішності, поведінки та невербальних сигналів представників різних статей

Стереотипи формують значну частину нашого соціального сприйняття. Вони впливають на те, як ми оцінюємо зовнішність, поведінку та невербальні сигнали інших людей. Особливо це стосується гендерних стереотипів, які визначають очікування суспільства щодо жінок і чоловіків. У цій статті

розглянуто основні аспекти впливу стереотипів на сприйняття зовнішності, манери поведінки та невербальної комунікації представників різних статей.

Зовнішність є одним із перших аспектів, який люди помічають при взаємодії. Суспільство часто накладає певні стандарти краси, що відрізняються для жінок і чоловіків. Жінок зазвичай оцінюють за такими критеріями, як доглянутість, симетрія рис обличчя, відповідність модним тенденціям. Чоловіків, своєю чергою, частіше оцінюють за фізичною силою, спортивною статуєю або іншими ознаками, що асоціюються з мужністю.

Такі стандарти впливають не лише на ставлення до інших, але й на самооцінку особистості. Наприклад, жінки можуть відчувати тиск через необхідність відповідати "ідеальній" зовнішності, що часто пропагується в медіа. Чоловіки також стикаються з подібним тиском, коли йдеться про демонстрацію сили чи впевненості через зовнішній вигляд.

Очікування суспільства щодо поведінки жінок і чоловіків формуються з дитинства. Жінкам часто приписують такі риси, як м'якість, емоційність та турботливість. Чоловікам же – рішучість, впевненість і лідерські якості. Такі очікування можуть обмежувати індивідуальність і змушувати людей дотримуватись певних моделей поведінки навіть тоді, коли вони не відповідають їхнім власним бажанням чи інтересам. Наприклад, у професійній сфері жінок часто сприймають як менш амбітних або менш здатних до керівництва через стереотипи про їхню «природну» роль у суспільстві. Чоловіки, своєю чергою, можуть стикатися з упередженнями, якщо демонструють емоційність або обирають професії, які традиційно вважаються «жіночими».

Невербальна комунікація включає жести, міміку, позу та інші невербальні прояви. Стереотипи впливають на те, як інтерпретуються ці сигнали в залежності від статі людини. Наприклад, усмішка жінки може сприйматися як ознака доброзичливості або готовності до спілкування, тоді як усмішка чоловіка може асоціюватися з упевненістю чи навіть домінуванням. Жести також можуть бути сприйняті по-різному. Якщо жінка активно жестикулює під час розмови, це може викликати враження емоційності або навіть драматизації ситуації. У той же час

така сама поведінка з боку чоловіка може бути розцінена як прояв енергійності чи переконливості. Особливу увагу варто звернути на сприйняття просторової поведінки. Чоловіки традиційно займають більше простору: сидять розслаблено, розводять руки чи ноги в сторони. Така поза підсвідомо асоціюється з упевненістю та силою. Жінки ж частіше займають менше простору і демонструють стриманість у рухах, що може бути наслідком соціальних норм.

Стереотипи обмежують можливості для самовираження та розвитку особистості. Вони сприяють виникненню гендерної нерівності в різних сферах життя, таких як освіта, кар'єра чи особисті стосунки. Крім того, стереотипи можуть впливати на соціальні взаємодії: люди підсвідомо оцінюють інших через призму своїх очікувань і упереджень. Наприклад, у професійній діяльності жінки можуть стикатися з «скляною стелею» – невидимими бар'єрами для кар'єрного зростання через упередження щодо їхніх здібностей чи ролей у суспільстві. Чоловіки ж можуть відчувати тиск відповідати образу "годувальника сім'ї", навіть якщо це суперечить їхнім життєвим цілям. Стереотипи у сприйнятті зовнішності, поведінки та невербальних сигналів є важливим аспектом соціальної взаємодії. Вони впливають на наше ставлення до інших і формують очікування щодо ролей жінок і чоловіків у суспільстві. Усвідомлення цих стереотипів є першим кроком до їх подолання. Лише через критичний аналіз і відкритість до різноманіття ми можемо створити суспільство, у якому кожна людина матиме можливість бути собою без страху осуду чи дискримінації.

Соціальна взаємодія є невід'ємною частиною людського життя. У процесі комунікації люди обмінюються інформацією, емоціями та досвідом, формуючи міжособистісні зв'язки. Однак ефективність цього процесу залежить від багатьох чинників, серед яких важливе місце займають гендерні особливості сприйняття. Розуміння цих аспектів дозволяє не лише уникнути непорозумінь, але й сприяє створенню комфортного середовища для взаємодії. У даній статті розглянуто низку методичних рекомендацій, які допомагають покращити соціальну взаємодію з урахуванням гендерних відмінностей. Гендерні відмінності впливають на те, як люди сприймають інформацію, реагують на емоції та

будують взаємини. Наприклад, дослідження показують, що чоловіки частіше орієнтуються на раціональний аспект спілкування, тоді як жінки приділяють більше уваги емоційному контексту. Це не означає, що кожна людина підпадає під ці характеристики, але такі тенденції можна враховувати при побудові комунікації. Жінки зазвичай краще розпізнають невербальні сигнали, такі як міміка чи інтонація голосу. Вони також частіше використовують емпатію для встановлення контакту. Чоловіки ж схильні до чіткішого формулювання думок і орієнтації на результат. Ці відмінності не є недоліками чи перевагами, але їх урахування може значно покращити якість взаємодії.

При спілкуванні важливо звертати увагу на емоційний стан співрозмовника. Жінки часто очікують підтримки та розуміння, тому варто проявляти емпатію та уважно слухати. Для чоловіків важливо акцентувати увагу на конкретних рішеннях або діях, які можуть допомогти у вирішенні проблеми.

Чоловіки й жінки можуть по-різному інтерпретувати одні й ті самі слова чи фрази. Тому важливо формулювати думки чітко та уникати двозначностей. Наприклад, якщо потрібно дати завдання, краще конкретизувати його мету і спосіб виконання. Гендерні особливості також впливають на сприйняття особистого простору та фізичного контакту. Уникайте нав'язливості та завжди враховуйте реакцію співрозмовника [31]. Наприклад, деякі люди можуть почуватися некомфортно під час фізичного дотику навіть у дружніх ситуаціях. Для покращення взаємодії важливо залучати співрозмовників до обговорення та враховувати їхню точку зору. Жінки можуть цінувати детальне обговорення проблеми, тоді як чоловікам інколи важливо швидко перейти до висновків. Баланс між цими підходами дозволить знайти оптимальне рішення для обох сторін. У колективах корисно проводити тренінги або семінари з гендерної чутливості. Це допоможе учасникам краще розуміти поведінкові особливості одне одного та уникати стереотипів, які можуть заважати ефективній комунікації. Комфортне середовище є важливим фактором для ефективної взаємодії. Забезпечте рівність можливостей для висловлення думок і уникайте

дискримінаційних висловлювань чи дій. Це сприятиме формуванню довіри та відкритості у стосунках.

3.4. Методичні рекомендації для покращення соціальної взаємодії з урахуванням гендерних особливостей сприйняття

Гендерні особливості сприйняття проявляються у відмінностях у комунікативних стилях, емоційних реакціях, стратегічному мисленні та способах вирішення конфліктів. Наприклад, жінки, як правило, демонструють більшу емоційну чутливість, здатність до емпатії та схильність до кооперативної поведінки. Чоловіки частіше орієнтуються на досягнення мети, приймають раціональні рішення та проявляють схильність до конкурентності.

Урахування гендерних особливостей сприйняття є важливим аспектом покращення соціальної взаємодії. Дотримання наведених рекомендацій дозволяє створити гармонійне середовище для спілкування, де кожен учасник відчуватиме себе почутим і зрозумілим. Розуміння відмінностей у сприйнятті допоможе уникнути конфліктів і сприятиме ефективнішій співпраці як у професійній, так і в особистій сферах життя [32].

Стереотипи є невід'ємною частиною суспільного сприйняття, які впливають на наше ставлення до інших людей. Вони можуть формуватися на основі культурних, соціальних, історичних та особистих факторів. Однією з найбільш поширених сфер, де стереотипи проявляються, є сприйняття зовнішності, поведінки та невербальних сигналів представників різних статей. Варто розглянути рекомендації, які допоможуть зменшити вплив стереотипів і сприятимуть більш об'єктивному сприйняттю.

1. Усвідомлення існування стереотипів. Перший крок до подолання стереотипів – це визнання того, що вони існують і впливають на наше мислення. Часто люди не усвідомлюють, що їхнє ставлення до інших базується на загальних уявленнях, а не на реальних фактах. Наприклад, ідея про те, що

чоловіки мають бути сильними й емоційно стриманими, а жінки – ніжними та емоційними, є прикладом стереотипного мислення. Усвідомлення цих упереджень дозволяє краще аналізувати власні думки та дії [34].

2. Уникнення узагальнень. Стереотипи часто ґрунтуються на узагальненнях, які не враховують індивідуальних особливостей кожної людини. Наприклад, припущення про те, що всі жінки цікавляться модою, а всі чоловіки – спортом, є надто спрощеним підходом до сприйняття особистості. Варто пам'ятати, що кожна людина унікальна і має свої інтереси, здібності та риси характеру.

3. Розвиток емпатії. Емпатія – це здатність розуміти та відчувати емоції іншої людини. Вона допомагає краще зрозуміти мотиви, почуття та потреби інших людей. Коли ми ставимо себе на місце іншої людини, це дозволяє нам уникати поверхневого судження на основі стереотипів. Наприклад, якщо чоловік демонструє емоції, це не означає слабкість, а скоріше свідчить про його щирість і відкритість.

4. Аналіз соціальних норм. Соціальні норми відіграють важливу роль у формуванні стереотипів щодо статей. Наприклад, у багатьох культурах існують певні очікування щодо зовнішнього вигляду чоловіків і жінок. Чоловіків часто заохочують до суворого стилю одягу, тоді як жінок – до яскравого і витонченого вигляду. Важливо аналізувати ці норми та розуміти, що вони не завжди відображають реальні потреби чи бажання людей.

5. Повага до індивідуального вибору. Кожна людина має право обирати свій стиль одягу, манеру поведінки та спосіб самовираження. Повага до цього вибору допомагає зменшити вплив стереотипів і сприяє створенню більш толерантного суспільства. Наприклад, якщо жінка обирає кар'єру в технічній сфері або чоловік цікавиться мистецтвом, це не повинно викликати осуд чи здивування.

6. Освітні заходи. Освіта є ключовим інструментом у боротьбі зі стереотипами. Проведення тренінгів, лекцій та семінарів на тему гендерної рівності допомагає підвищити обізнаність суспільства щодо проблеми

стереотипізації. Особливу увагу слід приділяти молодому поколінню, адже саме в дитинстві формуються базові уявлення про ролі статей.

7. Аналіз невербальних сигналів. Невербальні сигнали, такі як міміка, жести та поза тіла, також можуть бути об'єктом стереотипного сприйняття. Наприклад, вважається, що жінки частіше посміхаються, а чоловіки рідше демонструють емоції через вираз обличчя. Важливо пам'ятати, що невербальна поведінка залежить не лише від статі, а й від багатьох інших факторів, таких як культура, виховання та ситуація.

8. Критичне мислення. Розвиток критичного мислення допомагає аналізувати інформацію та уникати автоматичного прийняття стереотипів як істини. Наприклад, якщо ви чуєте твердження про те, що чоловіки краще орієнтуються у просторі, варто задуматися: чи це дійсно так? Чи існують наукові докази цього твердження?

9. Підтримка різноманітності. Заохочення різноманітності в суспільстві сприяє зменшенню впливу стереотипів. Коли ми стикаємося з людьми різних поглядів, професій і стилів життя, ми починаємо розуміти, наскільки багатогранним може бути світ. Це також допомагає нам бачити людей як особистостей, а не лише як представників певної статі.

10. Відкритий діалог. Обговорення теми стереотипів із друзями, колегами або членами сім'ї може бути корисним кроком до їх подолання. Відкрита дискусія дозволяє ділитися досвідом і думками, а також краще розуміти точку зору інших людей [35].

Стереотипи щодо зовнішності, поведінки та невербальних сигналів представників різних статей є значною перешкодою на шляху до гендерної рівності. Однак їх можна подолати за допомогою усвідомлення проблеми, розвитку емпатії, критичного мислення та освітніх ініціатив. Дотримуючись наведених рекомендацій, ми можемо зробити наше суспільство більш справедливим і відкритим для кожної людини незалежно від її статі чи інших особливостей.

Соціальна взаємодія є важливим аспектом життя кожної людини. Вона впливає на якість спілкування, взаєморозуміння та формування стосунків у суспільстві. Для забезпечення ефективної комунікації важливо враховувати гендерні особливості сприйняття, які визначають різницю у способах реагування, інтерпретації та поведінці чоловіків і жінок. Гендерні відмінності впливають на те, як люди сприймають інформацію, реагують на неї та будують взаємини. Чоловіки часто схильні до раціонального підходу в спілкуванні, акцентуючи увагу на фактах і логіці. Жінки, навпаки, більше орієнтовані на емоційний аспект, приділяючи увагу почуттям і настроям.

Ці особливості не є абсолютними і можуть варіюватися залежно від особистості, віку та культурного середовища. Проте загальні тенденції вказують на те, що врахування гендерних аспектів може значно покращити якість комунікації [36].

Рекомендації для покращення соціальної взаємодії

1. Розуміння емоційної складової. Для ефективної взаємодії важливо враховувати емоційний стан співрозмовника. Жінки часто висловлюють свої почуття більш відкрито, тому варто бути уважним до їхнього емоційного стану. Чоловіки, навпаки, можуть приховувати свої емоції, тому важливо навчитися розпізнавати невербальні сигнали.

2. Акцент на змістовності комунікації. Чоловікам зазвичай важливо отримати чітку інформацію без зайвих деталей. У спілкуванні з ними варто дотримуватись структурованого підходу, чітко формулювати думки та пропонувати конкретні рішення.

3. Підтримка відкритого діалогу. У процесі взаємодії слід створювати атмосферу, яка сприяє відкритому обговоренню. Жінкам часто важливо відчувати підтримку та розуміння, тому варто проявляти емпатію і готовність вислухати. Чоловікам може бути важливо відчувати повагу до їхньої думки та компетенції.

4. Врахування стилю спілкування. Жінки частіше використовують інтуїтивний стиль спілкування, що базується на емоціях і контексті. Чоловіки

схильні до прямолінійності та логічності у висловлюваннях. Важливо адаптувати свій стиль комунікації до потреб співрозмовника.

5. Розвиток навичок активного слухання. Активне слухання є ключовим елементом успішної комунікації. Це передбачає не лише сприйняття слів співрозмовника, але й розуміння його намірів та емоцій. Також важливо ставити уточнюючі запитання для кращого розуміння.

6. Уникнення стереотипів. Гендерні стереотипи можуть негативно впливати на якість взаємодії. Наприклад, припущення про те, що жінки завжди мають бути емоційними, а чоловіки – раціональними, може створити бар'єри у спілкуванні. Важливо оцінювати людину як особистість, а не через призму загальних уявлень про її гендер.

7. Збагачення досвіду через міжгендерне навчання. Взаємодія між чоловіками і жінками може стати джерелом навчання та розвитку. Наприклад, чоловіки можуть навчитися більш чуттєвого підходу до спілкування, а жінки – більш раціонального вирішення проблем.

8. Повага до індивідуальності. Кожна людина має свої особливості характеру та поведінки. Гендерні відмінності не повинні ставати причиною для узагальнень чи дискримінації. Повага до індивідуальності співрозмовника допоможе побудувати довірливі стосунки [37].

Практичні аспекти застосування рекомендацій

Для впровадження зазначених рекомендацій у повсякденне життя можна використовувати такі методи:

- Тренінги з комунікативних навичок. Проведення навчальних заходів для розвитку вміння враховувати гендерні особливості у спілкуванні.
- Робота над самосвідомістю. Аналіз власного стилю спілкування та його впливу на взаємини з людьми різного гендеру.
- Вивчення невербальної комунікації. Розуміння мови тіла та емоційних сигналів сприятиме глибшому розумінню співрозмовника.
- Розвиток емпатії. Практика співчуття та розуміння почуттів інших людей допоможе побудувати гармонійні стосунки [38].

Врахування гендерних особливостей сприйняття в соціальній взаємодії є важливим аспектом ефективного спілкування. Застосування рекомендацій щодо розуміння емоційної складової, розвитку активного слухання та уникнення стереотипів сприяє створенню комфортного середовища для обміну думками та формування довірливих взаємин. Цей підхід допоможе не лише покращити якість комунікації, але й сприятиме гармонізації міжособистісних стосунків у суспільстві.

Висновки до третього розділу

У результаті проведеного емпіричного дослідження було виявлено низку важливих аспектів, які стосуються гендерних відмінностей у процесі формування першого враження, впливу соціальних ролей на перцептивні особливості чоловіків і жінок, а також стереотипів у сприйнятті зовнішності, поведінки та невербальних сигналів.

1. Гендерні відмінності у формуванні першого враження. Аналіз показав, що чоловіки та жінки мають різні підходи до оцінки нових знайомств. Жінки частіше звертають увагу на емоційні аспекти поведінки співрозмовника, тоді як чоловіки схильні фокусуватися на зовнішніх атрибутах та професійних якостях. Це свідчить про те, що гендерні особливості впливають на пріоритетність певних перцептивних критеріїв.

2. Вплив соціальних ролей на сприйняття. Соціальні ролі, закріплені за чоловіками та жінками у суспільстві, значною мірою впливають на їхню поведінку та сприйняття інших. Чоловіки частіше асоціюються з ролями лідерів, що може створювати упередження щодо їхньої компетентності, навіть за відсутності об'єктивних підтверджень. Жінки ж частіше сприймаються як більш емоційні та орієнтовані на міжособистісну взаємодію, що іноді може недооцінювати їхні професійні здібності.

3. Стереотипи у сприйнятті зовнішності та поведінки. Виявлено, що стереотипи щодо зовнішності та поведінки значною мірою впливають на формування першого враження. Наприклад, чоловіки з більш виразними рисами

обличчя асоціюються з авторитетністю, а жінки з привабливою зовнішністю – з доброзичливістю. Також невербальні сигнали, такі як жести та міміка, сприймаються по-різному залежно від статі суб'єкта. 4. Методичні рекомендації. На основі отриманих результатів розроблено рекомендації для покращення соціальної взаємодії з урахуванням гендерних особливостей сприйняття. Зокрема, важливо підвищувати обізнаність про вплив стереотипів і навчати людей критично оцінювати перше враження, акцентуючи увагу на об'єктивних характеристиках особистості. Крім того, слід розвивати навички емпатії та враховувати культурні й соціальні контексти у процесі міжособистісної взаємодії. Результати дослідження підтверджують значний вплив гендерних факторів на формування першого враження, а також важливість врахування цих особливостей для побудови ефективної комунікації та взаємодії у сучасному суспільстві.

ВИСНОВКИ

У ході дослідження, присвяченого гендерно-перцептивним відмінностям у формуванні першого враження в соціальній взаємодії, було проаналізовано ключові аспекти, що впливають на процес сприйняття та оцінки особистості при первинному контакті. Дослідження дозволило виявити низку важливих закономірностей та факторів, які визначають характер формування першого враження залежно від гендерної приналежності.

Результати роботи підтвердили, що гендерні стереотипи відіграють значну роль у процесі соціальної взаємодії. Чоловіки та жінки демонструють різні підходи до оцінки співрозмовника, що зумовлено як культурними особливостями, так і психологічними відмінностями. Зокрема, у чоловіків перше враження часто базується на зовнішніх характеристиках та поведінкових проявах співрозмовника, тоді як жінки більше уваги приділяють емоційній складовій та невербальним сигналам.

Крім того, було встановлено, що контекст взаємодії значно впливає на формування першого враження. У формальних ситуаціях (наприклад, під час професійного спілкування) обидві групи схильні оцінювати співрозмовника через призму його компетентності та впевненості. Натомість у неформальних умовах першочергова увага приділяється дружелюбності та емоційній відкритості.

Дослідження також підтвердило, що перше враження є багатовимірним феноменом, який формується під впливом комплексу чинників: зовнішнього вигляду, манери спілкування, емоційного стану та навіть гендерної самоідентифікації співрозмовника. Це свідчить про необхідність врахування багатогранності людського сприйняття при аналізі соціальних взаємодій.

Практична цінність проведеного дослідження полягає у можливості використання отриманих результатів для оптимізації комунікаційних процесів у різних сферах діяльності – від бізнесу до міжособистісних стосунків.

Усвідомлення гендерних особливостей формування першого враження сприятиме більш ефективному налагодженню контактів, уникненню непорозумінь та створенню сприятливого середовища для конструктивного діалогу.

Таким чином, результати курсової роботи підтверджують важливість врахування гендерно-перцептивних аспектів у соціальній взаємодії. Це дає змогу глибше зрозуміти природу людського спілкування та розробити рекомендації для покращення міжособистісних відносин у різних контекстах.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Адамс Р. Б., Нельсон А. Дж., та Стівенс С. Гендерні аспекти соціальної взаємодії. Київ: Наукова думка. 2015, с 4-20
2. Андреева Г. М. Соціальна психологія: гендерний підхід. Харків: Основа. 2018 С. 66-78
3. Бандура А. (2019). Соціальне пізнання та формування вражень. Львів: Світ. 2019 С. 89-90
4. Бек А. Т., та Фрімен А. Когнітивна психологія в соціальній взаємодії. Одеса: Одеський науковий центр. 2017, с. 46-75
5. Бурлачук Л. Ф., та Кочарян А. С. Психологія міжособистісного сприйняття. Київ: Академвидав. 2020 410 с.
6. Виготський, Л. С. Мислення і мова: гендерні аспекти. Харків: Ранок. 2016 С. 75-110
7. Гаврилюк О. М. Гендерні стереотипи у спілкуванні. Дніпро: Монографія.
8. Гоффман Е. Інтеракційний підхід до соціальної взаємодії. Київ: Либідь. 2021 С. 20-38
9. Данильченко Т.В. Гендерно-перцептивні відмінності у формуванні першого враження у соціальній взаємодії. дис... канд. психол. наук: 19.00.05; Чернігівський держ. педагогічний ун-т ім. Т.Г.Шевченка. Чернігів, 2004. - 308 арк. арк. 187-220
10. Джонс Е. Е., та Девіс К. Е. Теорія атрибуції у гендерному контексті. Львів: Видавничий дім "Наука". 2019 С. 48-60
11. Зайцев А. І., та Коваленко Н. В. Психологічні особливості сприйняття статей. Одеса: Видавництво Одеського університету. 2017, С. 86-102
12. Зимбардо, Ф., та Ляйппе, М. Соціальна психологія: гендерний вимір. Київ: Академія. 2020, С. 18-60
13. Ільїн Є. П. Гендерна психологія: теорія і практика. Харків: Основа. 2021, С. 55-90

14. Карпов А. В., та Розум С. І. Когнітивні процеси у формуванні першого враження. Донецьк: Науковий світ., 2016, 215 с.
15. Каряка І. Гендерні перцептивні детермінанти встановлення соціальної взаємодії між людьми. Київ, 2020 С. 4.
16. Котляревський, Г. І., та Левченко, О. Г. (2021). Гендерні ролі у соціальній взаємодії. Полтава: Полтавський університет. 2021 С. 10-30
17. Кречмер Е. Психологія особистості та її гендерні аспекти. Київ: 2018, Освіта. С. 45
18. Лазурський А. Ф., та Петрова, Н. В. Соціальна перцепція у міжособистісних відносинах. Львів: Світ. 2020 С. 78
19. Ліпман Р., та Сміт Д. Гендер і соціальне сприйняття. Черкаси: Видавництво "Науковий простір". 2017, С. 70
20. Лівійська Я. І. (2015) Гендерно-перцептивні відмінності формування першого враження у студентської молоді. Режим доступу: <https://www.psyh.kiev.ua/> Гендерно-перцептивні_відмінності_формування_першого_враження_у_студентської_молоді
21. Мейерс Д., та Спенсер С. Дж. (2019). Соціальна психологія у контексті гендеру. Київ: Генеза. 2019 С. 35-40
22. Москаленко В., та Головка О. Вплив гендеру на перше враження. Харків: Ранок. 2021 С. 80
23. Павленко, О., та Дяченко, С. Гендерні особливості соціальної комунікації. Запоріжжя: Наука і життя. 2016, С. 10-20
24. Роджерс К., та Маслоу А. Гуманістична психологія та гендерний аспект. Київ: Либідь., 2020, С. 50-80
25. Рубінштейн С. Л., та Левітан Н.М (2018). Основи психології сприйняття особистості. Харків: Основа. 2018, С. 12-20
26. Салліван Г., та Тейлор, М. Емоції та гендер у соціальних взаємодіях Чернівці : Видавництво ЧНУ, 2021 С. 45-8

27. Турецька, Х. І., & Кунікевич, Б. І. (2020). Україномовна адаптація опитувальника менталізації на неклінічній вибірці. *Габітус*, 17, 131–136. <https://doi.org/10.32843/2663-5208.2020.17.23>
28. Фройд, З. (2021). По той бік принципу задоволення. Я і Воно. Київ : Андронум.
29. Юнг, К. Г. (2018). Архетипи і колективне несвідоме. Львів : Астролябія
30. Aharon, I., Etcoff, N., Ariely, D., Chabris, C. F., O'Connor, E., & Breiter, H. C. (2001). Beautiful faces have variable reward value. *Neuron*, 32(3), 537–551. [https://doi.org/10.1016/S0896-6273\(01\)00491-3](https://doi.org/10.1016/S0896-6273(01)00491-3) (дата звернення 03.05.2026)
31. Bateman, A., & Fonagy, P. (2006). Mentalization-based treatment for borderline personality disorder: A practical guide. Oxford University Press. <https://doi.org/10.1093/med/9780198570905.001.0001> (дата звернення 03.05.2026)
32. Bloom, P. (2013). Just babies: The origins of good and evil. Bodley Head.
33. Buck R., Miller R.,Caul N. Communication of Affect through Facial Expressions in Humans//*Journal of Personality and Social Psyetiology*.-1992.-V.23.- №3.- P.362-371.
34. Bulczak, G., & Gugushvili, A. (2023). Physical attractiveness and cardiometabolic risk. *American Journal of Human Biology*, 35(8), e23895. <https://doi.org/10.1002/ajhb.23895>
35. Bull P. Body Movement end Interpersonal Communication.-Chichester, 1989
36. Fitzgerald, D. A., Angstadt, M., Jelsone, L. M., Nathan, P. J., & Phan, K. L. (2006). Beyond threat: Amygdala reactivity across multiple expressions 152 of facial affect. *NeuroImage*, 30(4), 1441–1448. <https://doi.org/10.1016/j.neuroimage.2005.11.003>
37. Hamann, S., & Mao, H. (2002). Positive and negative emotional verbal stimuli elicit activity in the left amygdala: *Neuroreport*, 13(1), 15–19. <https://doi.org/10.1097/00001756-200201210-00008> (дата звернення 03.05.2026)

38. Heider, F. (1958). The psychology of interpersonal relations. John Wiley & Sons Inc. <https://doi.org/10.1037/10628-000> (дата звернення 03.05.2026)
39. Herringer L.G., Haws S.C. Perception of Personality Traits in Oneself and Others//Journal of Personality.- 1991.- V.125.-№1.- P.33-43
40. Herringer, L. G., & Haws, S. C. (1991). Perception of personality traits in oneself and others. The Journal of Psychology, 125(1), 33–43. <https://doi.org/10.1080/00223980.1991.10543267> (дата звернення 03.05.2026)
41. Holter H. Sex Roles and Social Change//Acta Sociologica.- 1971.- V.14.- №1/2. Special Issue on Sex Roles.- P.2-12.
42. Holtzman, N. S. (2011). Facing a psychopath: Detecting the dark triad from emotionally-neutral faces, using prototypes from the Personality Faceaurus. Journal of Research in Personality, 45(6), 648–654. <https://doi.org/10.1016/j.jrp.2011.09.002> (дата звернення 03.05.2026)
43. Knox, J. (2003). Archetype, attachment, analysis: Jungian psychology and the emergent mind. Brunner-Routledge.
44. Kovalenko A., & Surudzhii, M. (2014). Cross-race Effect: The Role of Social and Individual Factors in Face Recognition Process. Procedia-Social and Behavioral Sciences, 136–140. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2013.12.673> (дата звернення 03.05.2026)
45. Kramer D.A. Gender, Role Conflict, and the Development of Relativistic and Dialectical Thinking//Sex Roles.- 1990.- V.23.-№9-10. P.553-575.
46. Lieberman, M. D. (2007). Social cognitive neuroscience: A review of core processes. Annual Review of Psychology, 58(1), 259–289. <https://doi.org/10.1146/annurev.psych.58.110405.085654> (дата звернення 03.05.2026)
47. Luyten, P., & Fonagy, P. (2015). The neurobiology of mentalizing. Personality Disorders: Theory, Research, and Treatment, 6(4), 366–379. <https://doi.org/10.1037/per0000117> (дата звернення 03.05.2026)

48. Merker, B. (2007). Consciousness without a cerebral cortex: A challenge for neuroscience and medicine. *Behavioral and Brain Sciences*, 30(1), 63–81. <https://doi.org/10.1017/S0140525X07000891> (дата звернення 03.05.2026)
49. Nedelec, J. L., & Beaver, K. M. (2014). Physical attractiveness as a phenotypic marker of health: An assessment using a nationally representative sample of American adults. *Evolution and Human Behavior*, 35(6), 456–463. <https://doi.org/10.1016/j.evolhumbehav.2014.06.004>
50. O'Doherty, J., Winston, J., Critchley, H., Perrett, D., Burt, D. M., & Dolan, R. J. (2003). Beauty in a smile: The role of medial orbitofrontal cortex in facial attractiveness. *Neuropsychologia*, 41(2), 147–155. [https://doi.org/10.1016/S0028-3932\(02\)00145-8](https://doi.org/10.1016/S0028-3932(02)00145-8)
51. Obiols-Suari, N., & Marco-Pallarés, J. (2021). Does it look good or evil? Children's recognition of moral identities in illustrations of characters in stories. *Frontiers in Psychology*, 12. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2021.552387>
52. Premack, D., & Woodruff, G. (1978). Does the Chimpanzee Have a Theory of Mind? *Behavioral and Brain Sciences*, 1, 515–526. <http://dx.doi.org/10.1017/S0140525X00076512>
53. Sander, K., Brechmann, A., & Scheich, H. (2003). Audition of laughing and crying leads to right amygdala activation in a low-noise fMRI setting. *Brain Research Protocols*, 11(2), 81–91. [https://doi.org/10.1016/S1385-299X\(03\)00018-7](https://doi.org/10.1016/S1385-299X(03)00018-7)
54. Semkiv, I. (2024). War: Mentalization and totalitarian state of mind. *Journal of Analytical Psychology*, 69(2), 281–297. <https://doi.org/10.1111/1468-5922.12987>
55. Solms, M. (2017). What is «the unconscious» and where is it located in the brain? A neuropsychanalytic perspective. *Annals of the New York Academy of Sciences*, 1406(1), 90–97. <https://doi.org/10.1111/nyas.13437> Solms, M. L. (2018). The neurobiological underpinnings of psychoanalytic theory and therapy. *Frontiers in Behavioral Neuroscience*, 12, 294. <https://doi.org/10.3389/fnbeh.2018.00294>
56. Susanti, N. D. (2022). The Portrayal of Female Villain by The Evil Characters in Disney Movies. *Faculty Of Language And Communication Science*

Universitas Islam Sultan Agung. Retrieved from:
http://repository.unissula.ac.id/27840/1/30801800027_fullpdf.pdf

57. Watson, D. G., Blagrove, E., Evans, C., & Moore, L. (2012). Negative triangles: Simple geometric shapes convey emotional valence. *Emotion*, 12(1), 18–22. <https://doi.org/10.1037/a0024495> (дата звернення 03.05.2026)

58. Wilkinson, M. (2017). Mind, brain and body. Healing trauma: The way forward. *Journal of Analytical Psychology*, 62(4), 526–543. <https://doi.org/10.1111/1468-5922.12335> (дата звернення 03.05.2026)

59. Winston, J. S., O'Doherty, J., Kilner, J. M., Perrett, D. I., & Dolan, R. J. (2007). Brain systems for assessing facial attractiveness. *Neuropsychologia*, 45(1), 195–206. <https://doi.org/10.1016/j.neuropsychologia.2006.05.009> (дата звернення 03.05.2026)

60. Zebrowitz, L. A., & Montepare, J. M. (2008). Social psychological face perception: Why appearance matters. *Social and personality psychology compass*, 2(3), 1497. <https://doi.org/10.1111/j.1751-9004.2008.00109.x> (дата звернення 03.05.2026)

ДОДАТКИ

Анкета

Гендерно-перцептивні відмінності у формуванні першого враження у соціальній взаємодії

Шановний(а) респондент(ко)!

Дякуємо за вашу участь у нашому дослідженні. Метою цієї анкети є вивчення особливостей формування першого враження у соціальній взаємодії з урахуванням гендерних відмінностей. Ваша участь є добровільною, а відповіді залишаються анонімними.

Будь ласка, дайте відповіді на запитання нижче.

1. Загальні відомості

1.1. Ваша стать:

- ☐ Чоловіча

- ☐ Жіноча

1.2. Ваш вік:

- ☐ До 18 років

- ☐ 18–25 років

- ☐ 26–35 років

- ☐ 36–45 років

- ☐ 46 років і більше

1.3. Ваш рівень освіти:

- ☐ Середня

- ☐ Неповна вища

- ☐ Вища

- ☐ Інше (вкажіть): _____

2. Досвід соціальної взаємодії

2.1. Як часто ви взаємодієте з новими людьми?

- ☐ Щодня

- ☐ Кілька разів на тиждень

- [] Раз на тиждень

- [] Рідше

2.2. У яких ситуаціях ви найчастіше знайомитеся з новими людьми?

(можна обрати кілька варіантів):

- [] Робота/навчання

- [] Соціальні заходи (вечірки, конференції тощо)

- [] Онлайн-комунікація (соцмережі, форуми тощо)

- [] Інше (вказіть): _____

3. Формування першого враження

3.1. Що, на вашу думку, найбільше впливає на перше враження про людину? (оберіть не більше трьох варіантів):

- [] Зовнішній вигляд

- [] Манера спілкування

- [] Голос і тон мови

- [] Жести та міміка

- [] Освіченість/інтелектуальність

- [] Інше (вказіть): _____

3.2. Чи помічали ви різницю у формуванні першого враження залежно від статі співрозмовника?

- [] Так

- [] Ні

3.3. Якщо так, то які саме відмінності ви зауважили? (коротка відповідь):

4. Гендерні аспекти у сприйнятті

4.1. Як ви вважаєте, чи існують стереотипи щодо чоловіків і жінок, які впливають на перше враження?

- [] Так

- [] Ні

4.2. Якщо так, наведіть приклади таких стереотипів:

4.3. На вашу думку, чи змінюється ваше ставлення до людини після більш тривалого спілкування?

- ☐ Так, завжди
- ☐ Іноді
- ☐ Ні, перше враження залишається незмінним

5. Додаткові коментарі

Якщо у вас є додаткові думки або зауваження щодо теми дослідження, будь ласка, поділіться ними:

АНКЕТА ДЛЯ ДОСЛІДЖЕННЯ ГЕНДЕРНО-ПЕРЦЕПТИВНИХ ВІДМІННОСТЕЙ

Шановний(а) респонденте(ко),

Просимо Вас відповісти на запитання анкети максимально щиро.

Частина 1: Загальні дані

1. Ваша стать:

- ☐ Чоловік
- ☐ Жінка

2. Ваш вік:

- ☐ 18-25 років
- ☐ 26-35 років
- ☐ 36-45 років
- ☐ 46-55 років

3. Ваш рівень освіти:

- ☐ Середня освіта

- [] Неповна вища освіта
- [] Вища освіта
- [] Інше (вказіть): _____

4. Ваш соціальний статус:

- [] Студент(ка)
- [] Працюючий(а)
- [] Тимчасово безробітний(а)
- [] Інше: _____

Частина 2: Гендерні установки

Оцініть, наскільки Ви погоджуєтеся із наведеними твердженнями, за шкалою від 1 до 5, де:

1 – категорично не згоден(на), 2 – скоріше не згоден(на), 3 – важко сказати, 4 – скоріше згоден(на), 5 – повністю згоден(на).

1. Чоловіки краще підходять для керівних посад, ніж жінки.

[1] [2] [3] [4] [5]

2. Жінки повинні займатися вихованням дітей більше, ніж чоловіки.

[1] [2] [3] [4] [5]

3. У суспільстві чоловіки та жінки мають однакові можливості для досягнення успіху.

[1] [2] [3] [4] [5]

4. Гендерні ролі, встановлені традиціями, є важливими для гармонійного існування суспільства.

[1] [2] [3] [4] [5]

5. Чоловіки частіше приймають раціональні рішення, а жінки – емоційні.

[1] [2] [3] [4] [5]

Частина 3: Соціальна взаємодія

1. Як Ви зазвичай формуєте перше враження про людину? (можна обрати кілька варіантів):

- [] За зовнішнім виглядом

- [] За манерою спілкування
- [] За поведінкою у стресових ситуаціях
- [] За жестами та мімікою
- [] Інше (вказіть): _____

2. Чи вважаєте Ви, що стать людини впливає на Ваше перше враження про неї?

- [] Так
- [] Ні

3. Якщо так, то яким чином? _____

4. Як Ви оцінюєте свою здатність розпізнавати емоції інших людей?

- [] Дуже висока
- [] Висока
- [] Середня
- [] Низька

Частина 4: Рольові ігри та поведінкові моделі

1. Як Ви вважаєте, чи впливає гендер на поведінку людини у стресових або конфліктних ситуаціях?

- [] Так
- [] Ні

2. Якщо так, то у чому саме проявляється цей вплив?

3. Чи вважаєте Ви, що чоловіки та жінки мають різні підходи до вирішення конфліктів?

- [] Так
- [] Ні

4. Якщо так, то які саме відмінності Ви помічаєте?

Дякуємо за участь у нашому дослідженні! Ваш внесок є надзвичайно важливим для розуміння гендерних аспектів соціальної взаємодії.